

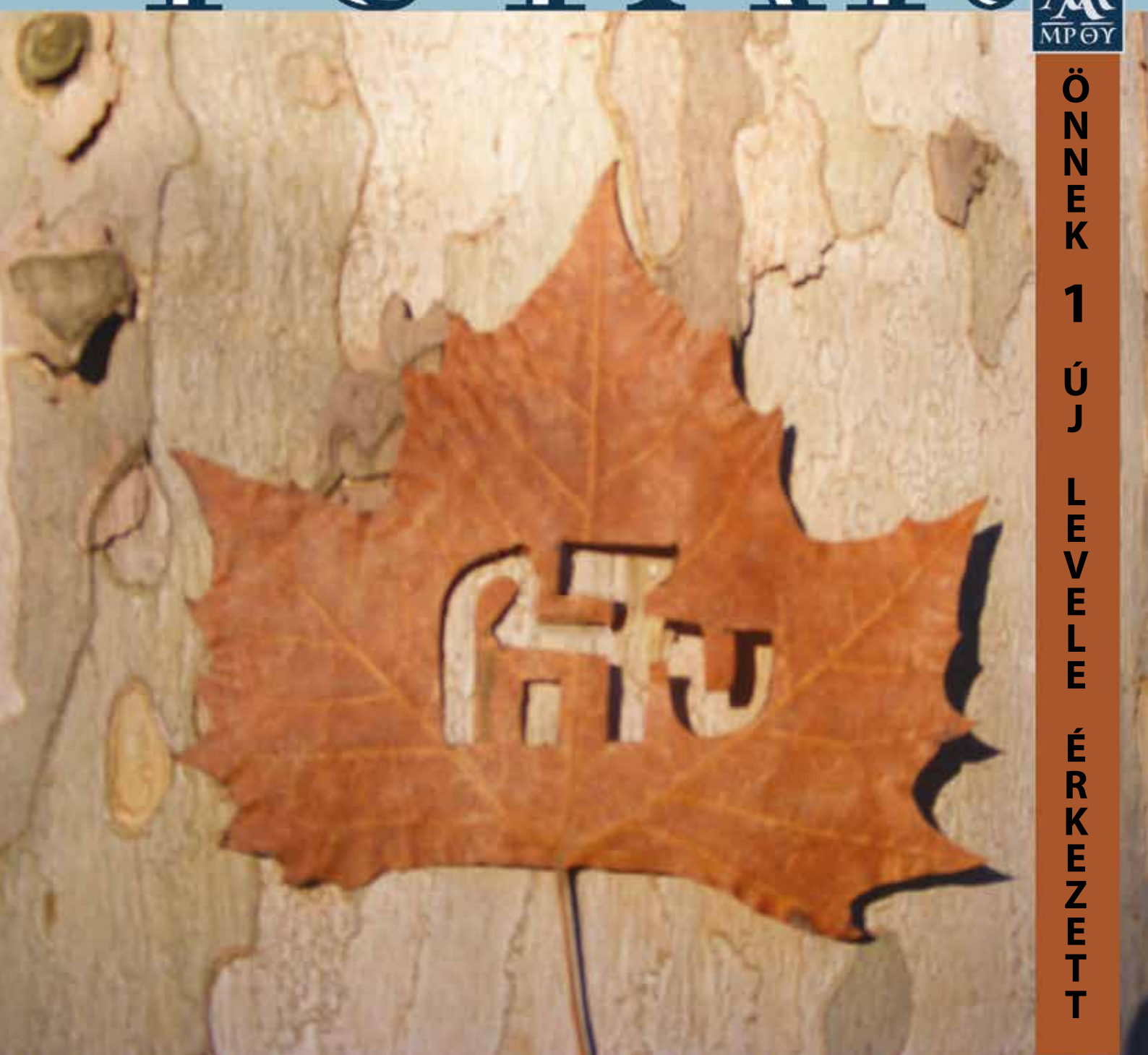
2014. szeptember-október – XIII. évfolyam 7-8. szám

A szegedi piaristák lapja

PIÁR FUTÁR

ÖNNEK 1 ÚJ LEVELE ÉRKEZETT

k é p e s l a p

Ferenc pápa a reményről – évkezdés a Piárban

„A bátorság és a reménység mindenkinek megadatott, de különösen jellemző a fiatalokra” – mondta Ferenc pápa a nyáron Olaszországban egy Mária-kegyhelyen tett látogatása alkalmával.

Szeretem a pápát hallgatni, gondolataim eltűnődni, s ha sikerül, a magam életére vagy környezetére vonatkoztatni.

Úgy gondolom, tanév elején nem is lehetne ennél jobb vezérfonalunk, hiszen a fiatalok értelemszerűen egy iskolai közösség aktív és elválaszthatatlan részét képezik, mi pedig tudjuk, mekkora erőt tud adni a „majd most megmutatom”, „idén, remélem, sikerül” hozzáállás.

Számos területen éltetem magamban ezt a reményt: elsősorban a családom felé, illetve az iskolai közösségek és csoportok (pl. munkatársak, diákok, szülők) felé. Reflektálok önmagamra, a világra, s ez nem mindig könnyű. Egyedül nem is menne. Azt tudom, hogy nagyon vágyom annak megélésére, amit a Szentatya így fogalmazott meg:

„Ahol Jézus jelen van, ott van remény, ahol jelen van Jézus, ott a testvérek szeretik egymást, elkötelezik magukat életük, egészségük védelmében, tiszteletben tartva a környezetet és a természetet. Ez az a remény, amely soha nem csal meg, amelyet Jézus ad.”

Számos feladat áll előttünk ebben a tanévben, melyre mi is elköteleztük magunkat.

Kiemelt terület lesz az intézményi káptalanunk, mely természetes módon illeszkedik a rend négyéves káptalani ciklusához. Ebben visszatekintünk a mögöttünk hagyott esztendőkre; értékelünk, és terveket, javaslatokat fogalmazunk a piarista

rendtartomány számára a következő négy évre. Szintén felvállalt célunk, hogy új dimenziót nyissunk meg a testvériskolai kapcsolatainkban azzal, hogy a bilbaói piarista iskolával és közösséggel szorosabban együttműködünk. Szeretnénk velük és a tartomány vezetésével közösen keresni annak módját, hogyan lehetünk képesek különböző módokon és mélységekben is elköteleződni a piarista nevelés, a nevelői hivatás és az evangelizáció mellett. A harmadik nagyobb, éves tervünk pedig a családok szolgálatának elmélyítése.

A tanév során különböző fórumokat szeretnénk nyitni arra (egyebek mellett előadások és beszélgetések formájában), hogy ezt a területet alaposabban is fejleszteni tudjuk.

Nagy öröm számomra, hogy iskolánk létszáma folyamatosan gyarapszik. Ez számunkra egyre nagyobb felelősséget is jelent. Arra fogunk törekedni a tanév során, hogy ennek meg is tudjunk felelni. Emberi mivoltunk velejároként eredményeink és sikereink mellett

bennünk van a hibák és kisebb-nagyobb megtorpanások lehetőségére is, keresztény elköteleződésünkéből viszont az következik, hogy ezeket újra meg újra igyekezzünk kijavítani, gyengeségeinkből megerősödni.

Ferenc pápa ebben is megerősíthet bennünket; kívánom egész közösségünknek: „Legyen bennetek remény, a remény nem csal meg. Szeretem ismételni: ne hagyjátok, hogy ellopják tőletek a reményt!”

Papp Attila igazgató

A Szentatya a fiatalokhoz

Kedves Fiatalok! – szólította meg hallgatóságát a pápa, megköszönve, hogy olyan nagy számban és örömmel jelentek meg a találkozóra. – Az ünnepi lelkesedés és hangulat, amelyet ti tudtok teremteni, ragályos. A lelkesedés ragályos: de ismeritek-e vajon a lelkesedés szó eredetét? Görög eredetű szó, és azt jelenti: van bennünk valami Istenből, vagy mi vagyunk Istenben. Az egészséges lelkesedés ezt jelenti: van bennünk valami Istenből, és ezt örömmel fejezzük ki. Nyitottak vagytok ezzel a lelkesedéssel a reményre, és kívánjátok a teljességet, értelmet akartok adni jövőtöknek és egész életeteknek.

De mit jelent mindez: megfelelő életút, kiválasztani az utat? Nem szabad egy helyben állni – egy fiatal nem tud egy helyben maradni. Menni kell valami felé, mert mozoghat valaki, de ez nem jelenti, hogy előre is halad: lehet tévelygő, aki körbe-körbejár az életben. Az élet pedig nem arra való, hogy körbe-körbe járjunk. Az élet arra szolgál, hogy egyenesen haladjunk előre, és ez a ti kihívásotok! – tanította a fiatalokat a Szentatya.

Kedves fiatalok! Az ember szíve nagy dolgokra vágyik, fontos értékekre, mély barátságokra, olyan kapcsolatokra, amelyek az élet megpróbáltatásai során inkább megerősödnének, semmint megszakadnak. Az ember arra vágyik, hogy szeressen és szeressék, végérvényesen. Ez a leghőbb vágyunk. Az „ideiglenes kultúrája” nem fokozza szabadságunkat, hanem megfoszt bennünket valódi rendeltetésünktől, a legigazabb és leghitelesebb végcélunktól. Darabokra tört élet. Szomorú, ha elérkezünk egy bizonyos életkorhoz, és visszatekintve életünkre látjuk, hogy különböző darabokból áll, egység nélkül, véglegesség nélkül: minden ideiglenes benne.

Ne hagyjátok, hogy ellopják tőletek azt a vágyat, hogy életetekben nagy és szilárd dolgokat építsetek fel! Ne elégedjete meg kicsiny célkitűzésekkel! Vágyódjatok a boldogság iránt, legyen hozzá bátorságotok, hogy kilépjetek önmagatokból, és teljes mértékben megvalósítsátok jövőtöket Jézussal együtt!

Forrás: Magyar Kurír (részlet)

IMPRESSZUM PIÁR FUTÁR A szegei piaristák lapja – Megjelenik havonta – Lapengedély száma: 2.2.4/1513/2003. – KIADÓ Dugonics András Piarista Gimnázium a Dugonics András Alapítvány támogatásával. Számlaszám: 10402805-28012423-00000000 – FELELŐS KIADÓ Papp Attila – SZERKESZTŐ Böszörményi Géza SchP – KORREKTÚRA Böszörményi Géza SchP – NYOMDAI ELŐKÉSZÍTÉS Agnik – SZERKESZTŐSÉG 6724 Szege, Bálint Sándor u. 14., tel: 62/549-090, elektronikus levélcím: piarfutar@szepi.hu – NYOMÁS Innovariant Nyomdaipari Kft. 6750 Algyó, Ipartelep 4. – Kizárólag belső terjesztésre.

Idézetek öszre

Előfordult, hogy a kedvem szolgák lesték
A berlini falon voltam króm bomba festék
Voltam pisztoly, penge, páncél és penna
A kanyar én voltam, ahol behalt a Senna

(Akkezdet Phiai)

A 2015-2016. tanévben induló osztályaink

Az előző beiskolázási időszakhoz hasonlóan valamennyi képzési területünkre lányok jelentkezését is várjuk!

Tanulmányi terület	Kód	Felvehető
<i>Hat évfolyamos, koedukált, természettudományos orientációjú képzés</i>	01	30 fő
<i>Négy évfolyamos, koedukált, sport-tehetséggondozó képzés</i>	02	32 fő
<i>Négy évfolyamos, koedukált, emelt óraszámú angol nyelvi képzés</i>	03	11 fő
<i>Négy évfolyamos, koedukált, emelt óraszámú német nyelvi képzés</i>	04	11 fő
<i>Négy évfolyamos, koedukált, általános képzés</i>	05	10 fő

Megjegyzés: a 03-04-05 kódszámú képzések egy osztályt fognak alkotni.

Ismerkedési alkalmaink (nyílt nap):

2014. november 7. péntek 16. 30 óra

2015. február 9. hétfő 17 óra

Hat évfolyamos, koedukált, természettudományos orientációjú képzés

Kód: 01

Képzési idő: 6 év

Keretszám: 30 fő

Írásbeli felvételi: központilag kiadott egységes, kompetencia alapú feladatlapokkal megszervezett írásbeli vizsga magyar nyelvből és matematikából.

A felvételi kérelmekről a tanulmányi eredmények és a központi írásbeli vizsga eredményei alapján döntünk.

A szóbeli beszélgetés keretében fölmerjük a jelentkezők és családjuk nyitottságát értékeinkre. A beszélgetés nem szakértői jellegű, egy adott, ismeretlen szöveg alapján értékeljük a jelentkező szövegértési, kommunikációs, tanulási képességeit, valamint hitbéli jártasságát.

A beszélgetés a felvételizők rangsorolásában nem játszik szerepet.

Ugyanakkor fenntartjuk a jogot, hogy megfelelő, a bejutáshoz elegendő tanulmányi és felvételi eredmény ellenére is elutasítsuk azt a diákot, akiről a felvételi bizottság úgy dönt, hogy maga a felvételiző diák és/vagy annak családja nem nyitott iskolánk alapértékeire. (KNT 3 1§ (2) a)

Megjegyzés: A tanulmányi területek átjárhatósága miatt a nyolcosztályos gimnáziumokból is várjuk a jelentkezőket!

A képzés jellemzői

- 7. és 8. évfolyamon emelt óraszámú, emelt szintű képzés matematikából.
- 7. és 8. évfolyamon természettudományos laborgyakorlatok.
- 7. évfolyamtól emelt szintű nyelvoktatás. A tanulmányi területen oktatott idegen nyelvek: angol, német, 9. évfolyamtól második nyelvként választható a francia, latin, olasz, spanyol.
- 9. és 10. évfolyamon öt képességterületen választható emelt óraszámú képzés (matematika, fizika, biológia, kémia, történelem).
- 11. és 12. évfolyamon fakultációs keretek között emelt szintű érettségire felkészítés.
- Csoportbontásban oktatjuk a magyar nyelv és irodalom, matematika, idegen nyelv, informatika, művészeti tárgyakat.
- Diákjaink heti két órában, az órarendbe illesztve hittant tanulnak.
- Jól felszerelt szaktantermek és laborok a biológia, a fizika, az informatika, a kémia tantárgyak oktatásának eszközei.
- A nyolcadik évfolyam befejezése után diákjaink a helyi tantervben meghatározott módon, felvételi vizsga nélkül lépnek a kilencedik évfolyamra.
- A távolról érkező lány és fiú diákjainknak kollégiumi elhelyezést biztosítunk.
- A képzési területre jelentkezhetnek a beilleszkedési, tanulási, magatartási nehézségekkel (BTMN) küzdő diákok. Az esélyegyenlőséget a tanuló és a szülő előzetes jelzése alapján biztosítjuk. Ennek figyelembe vételéhez az írásbeli szakértői vélemény csatolása szükséges.

Négy évfolyamos, koedukált, sport-tehetséggondozó képzés

Kód: 02

Képzési idő: 4 év

Keretszám: 32 fő

Írásbeli felvételi: központilag kiadott egységes, kompetencia alapú feladatlapokkal megszervezett írásbeli vizsga magyar nyelvből és matematikából.

A felvételi kérelmekről a tanulmányi eredmények, a központi írásbeli vizsga, az alkalmassági vizsga eredménye és a szóbeli felvételi alapján döntünk.

Az alkalmassági vizsga hét elemből áll: 30 m-es futás szabályos térdelőrajttal, 1000 m-es futás, helyből távolugrás, kislabdahajtás, tornagyakorlat: mérlegállás, gurulóátfordulás előre, hátra, tarkóállás, szlalom labdavezetés, kötél- vagy rúdmaszás.

A szóbeli felvételi külön felkészülést nem igényel, az általános sportműveltséget méri.

A felvételi témakörei:

Versenyeredmények
Rendszeres sportolás
Sport és tanulás kapcsolata
Kommunikációs képesség
Motiváció

Ugyanakkor fenntartjuk a jogot, hogy megfelelő, a bejutáshoz elegendő tanulmányi, felvételi és alkalmassági eredmény ellenére is elutasítsuk azt a diákot, akiről a felvételi bizottság úgy dönt, hogy maga a felvételiző diák és/vagy annak családja nem nyitott iskolánk alapértékeire. (KNT 3 I§ (2) a)

A képzés jellemzői

— Olyan osztálytípus, amely sportoló, élsportoló fiatalok nevelését-oktatását vállalta fel.

— Iskolánk speciális adottságai:

- élsportolói státusz szerezhető,
- mentortanár segít,
- csoportbontásos testnevelés-oktatás,
- az iskola területén elhelyezkedő kollégium,
- nemzetközi méretű, modern sportcsarnok,
- sportpályák, 200 m-es körpályás rekortán futópálya áll rendelkezésre.

Különböző szinten sportoló fiataloknak ajánljuk ezt az osztálytípust:

1. Azoknak a tanulóknak, **akik még nem találták meg a képességeiknek megfelelő sportágat**, segítünk a gyermekek alkati és pszichikai tulajdonságainak legjobban megfelelő sportág kiválasztásában. A szegei sportegyesületekkel kötött együttműködési szerződések révén, az edzőkkel kapcsolatot tartva tudjuk őket sportegyesületekhez irányítani.

Partner sportegyesületek:

- EDF DÉMÁSZ Szeged Vízisport Egyesület
- Muréna Szegedi Úszó- és Búvárklub
- NATURTEX-SZTE-SZEDEÁK KE
- Pick Szeged
- Szegedi Úszó Egylet
- Szegedi Vízipóló Suli
- SZKKSE Női Kézilabda Egyesület
- SZVSE
- Tuti Korcsolyázó Közhasznú Sport Egyesület

2. Azoknak a tanulóknak, **akik hetente 3-5 délutáni edzésen és rendszeres hétvégi versenyeken vesznek részt**, segítséget nyújt a tanulás és a sporttevékenységek összehangolásában. Az osztályokban délelőtti heti 5 órában, csoportbontásban – egyéni sportokkal és csapatsportokkal foglalkozó tanulók csoportja – történik a testnevelés oktatása, a magasabb szintű testnevelésképzés érdekében, amely feltétele a különböző sportágakban a kiemelkedő eredmények elérésének.

3. Azoknak a tanulóknak, akik **kiemelkedő sporteredményekkel rendelkeznek**, nyújtunk segítséget a tanulás és az élsport-tevékenységek összehangolásában – ennek feltétele iskolánkban **az élsportolói cím elnyerése**. Az élsportolói státussal rendelkező tanulóink egyénre szabottan – sportáguk követelményeinek és a tanulási képességeiknek megfelelően – kérhetnek segítséget iskolai hiányzásaik és a tanulmányi munkájuk összeegyeztetésében (egyéni beszámolások egyeztetése szaktanárokkal). Ebben a **mentortanárok** segítik a tanulókat, a szülők és a tanárok együttes munkáját. Feladatuk a kiemelkedő sporteredményeket elérő tanulóink segítése, sporteredményeik figyelemmel kísérése.

— **Iskolánk szellemisége, piarista lelkesége** is vonzó lehet a sportoló fiatalok szüleinek. Tanulóink sporttevékenységének figyelemmel kísérése mellett tanáraink a tanulmányi eredményeikre is figyelnek. Sok esetben bebizonyosodott, hogy a sport ezeknek a fiatal lányoknak/fiúknak egy megtartó erő, ami a tanulásukra is visszahat.

— Csoportbontásban oktatjuk az idegen nyelv, informatika és a művészeti tárgyakat.

— A csoportbontásban történő testnevelés-oktatás a magasabb szintű fizikai terhelést biztosítja, amely feltétele a kiemelkedő eredmények elérésének a különböző sportágakban.

— A tanulmányi területen oktatott idegen nyelvek: angol, német, francia, latin, olasz, spanyol.

— Diákjaink órarendbe illesztve hittant tanulnak.

— A kiemelkedően sportoló tanulóknak az Országos Diákolimpián elért I-III. helyezéért a felsőoktatási intézményekbe

jelentkezésükkor 10 többletpont jár, bármely szakirányra jelentkeznek. **Főbb iskolai sikeres sportágak:**

- a IV. és V. korcsoportos kézilabdacsapatunk országos döntőben minden évben dobogós helyezést ért el;
- az atlétika országos diákolimpia döntőjébe rendszeresen bejutnak iskolánk tanulói, a legjobb eredményt (első hely) a 2013-2014-es tanévben érték el; az V. korcsoportos fiú mezei futócsapatunk képviselte a nemzeti színeket az izraeli mezei futó világbajnokságon;
- korosztályos válogatott tanulóink triatlon, evezés, sakk, gyorskorcsolya, vízilabda, kajak-kenu sportágakban képviselik iskolánkat.
- A sportban előforduló sérülések lehetősége, megléte, a kiemelkedő sporteredmények elmaradása a szülőket, 11. évfolyamon már gyerekeket is inkább a **továbbtanulás** felé fordítja. A 11. évfolyamtól kötelezően felvett emelt tantárgyak segítenek ebben. A sporttagozaton elsősorban az erős, középszintű érettségi megszerzése a cél, de vannak olyan kiemelkedő képességű, céltudatos tanulóink — a sporttagozaton is —, akik emelt szintű érettségire felkészülést igényelnek a továbbtanulásukhoz. Iskolánk továbbtanulási mutatói alapján erre felkészült, segíteni tudja tanulóinkat. Az emelt tantárgyak közül nagyobb számban a biológia tárgyat választják a tanulók, de kémia, fizika és földrajz tantárgyakból is rendszeresen érettségiznek a sporttagozaton tanulók. A testnevelési irány mellett népszerű ebben az osztálytípusban a katonai, rendészeti pálya. Ezekben a területeken a testnevelés-érettségi mellett történelem vagy biológia a választható tantárgy. Előrehozott érettségi vizsgát lehet tenni nyelvből és informatikából, amely a 12. évfolyamon segítséget jelenthet az érettségire felkészülésnél. A testnevelés emelt tanóra a tanulókat emelt szintű testnevelés-érettségire készítik fel, amelyhez az alapokat a csoportbontásban történő magasabb szintű testnevelésórákon kapják meg.
- A képzési területre jelentkezhetnek a beilleszkedési, tanulási, magatartási nehézségekkel (BTMN) küzdő diákok. Az esélyegyenlőséget a tanuló és a szülő előzetes jelzése alapján biztosítjuk. Ennek figyelembe vételéhez az írásbeli szakértői vélemény csatolása szükséges.

Négy évfolyamos, koedukált, emelt óraszámú angol nyelvi képzés

Kód: 03

Képzési idő: 4 év

Keretszám: 11 fő

Írásbeli felvételi: központilag kiadott egységes, kompetencia alapú feladatlapokkal megszervezett írásbeli vizsga magyar nyelvből és matematikából.

A felvételi kérelmekről a tanulmányi eredmények, a központi írásbeli vizsga és a szóbeli felvételi alapján döntünk.

Az angol nyelvű szóbeli felvételi: az életkornak megfelelő tartalmú rövid szöveg (fel-)olvasása, megértése (szókincs, nyelvtan), valamint rövid társalgás a következő témák alapján:

1. személyes bemutatkozás
2. családtagok, testvérek, rokonság
3. iskola, tanulás
4. hobbik, sport, szabadidő
5. otthon bemutatása
6. tágabb lakóhely (város, falu) bemutatása
7. egy napod (hétköznapi, hétvége)
8. alapvető ismeretek a célnyelvi országokról.

Ugyanakkor fenntartjuk a jogot, hogy megfelelő, a bejutáshoz elegendő tanulmányi és felvételi eredmény ellenére is elutasítsuk azt a diákot, akiről a felvételi bizottság úgy dönt, hogy maga a felvételiző diák és/vagy annak családja nem nyitott iskolánk alapértékeire. (KNT 3 1§ (2) a)

Megjegyzés: A képzés minimum 8 fő jelentkezése esetén indul!

A képzés jellemzői

- Angol nyelvből évfolyamonkénti heti óraszám: 9.-ben 6 óra, 10.-ben 5 óra, 11.-ben 4 óra, 12.-ben 3 óra.
- A képzés célja felkészíteni a tanulókat arra, hogy érettségi után szakterületükön, Magyarországon vagy angol nyelvterületen nyelvtudásukat kamatoztatni tudják.
- Célunk: legkésőbb a 11. évfolyam végén a C típusú nyelvvizsga vagy az előrehozott érettségi.
- 11. és 12. évfolyamon fakultációs keretek között emelt szintű érettségire felkészítés.
- Csoportbontásban oktatjuk az idegen nyelv, informatika és a művészeti tárgyakat.
- A tanulmányi területen oktatott második idegen nyelvek: német, francia, latin, olasz, spanyol.
- Diákjaink heti két órában, az órarendbe illesztve hittant tanulnak.
- Jól felszerelt szaktantermek és laborok a biológia, a fizika, az informatika, a kémia tantárgyak oktatásának eszközei.
- A távolról érkező lány és fiú diákjainknak kollégiumi elhelyezést biztosítunk.

Négy évfolyamos, koedukált, emelt óraszámú német nyelvi képzés**Kód: 04****Képzési idő: 4 év****Keretszám: 11 fő**

Írásbeli felvételi: központilag kiadott egységes, kompetencia alapú feladatlapokkal megszervezett írásbeli vizsga magyar nyelvből és matematikából.

A felvételi kérelmekről a tanulmányi eredmények, a központi írásbeli vizsga és a szóbeli felvételi alapján döntünk.

A német nyelvű szóbeli felvételi: az életkornak megfelelő tartalmú rövid szöveg (fel-)olvasása, megértése (szókincs, nyelvtan), valamint rövid társalgás a következő témák alapján:

1. személyes bemutatkozás
2. családtagok, testvérek, rokonság
3. iskola, tanulás
4. hobbik, sport, szabadidő
5. otthon bemutatása
6. tágabb lakóhely (város, falu) bemutatása
7. egy napod (hétköznapi, hétvége)
8. alapvető ismeretek a célnyelvi országokról.

Ugyanakkor fenntartjuk a jogot, hogy megfelelő, a bejutáshoz elegendő tanulmányi és felvételi eredmény ellenére is elutasítsuk azt a diákot, akiről a felvételi bizottság úgy dönt, hogy maga a felvételiző diák és/vagy annak családja nem nyitott iskolánk alapértékeire. (KNT 3 1§ (2) a)

Megjegyzés: A képzés minimum 8 fő jelentkezése esetén indul!

A képzés jellemzői

- Német nyelvből évfolyamonkénti heti óraszám: 9.-ben 6 óra, 10.-ben 5 óra, 11.-ben 4 óra, 12.-ben 3 óra.
- A képzés célja felkészíteni a tanulókat arra, hogy érettségi után szakterületükön, Magyarországon vagy német nyelvterületen nyelvtudásukat kamatoztatni tudják.
- Célunk: legkésőbb a 11. évfolyam végén a C típusú nyelvvizsga vagy az előrehozott érettségi.
- 11. és 12. évfolyamon fakultációs keretek között emelt szintű érettségire felkészítés.
- Csoportbontásban oktatjuk az idegen nyelv, informatika és a művészeti tárgyakat.
- A tanulmányi területen oktatott második idegen nyelvek: angol, francia, latin, olasz, spanyol.
- Diákjaink heti két órában, az órarendbe illesztve hittant tanulnak.
- Jól felszerelt szaktantermek és laborok a biológia, a fizika, az informatika, a kémia tantárgyak oktatásának eszközei.
- A távolról érkező lány és fiú diákjainknak kollégiumi elhelyezést biztosítunk.

Négy évfolyamos, koedukált, általános képzés**Kód: 05****Képzési idő: 4 év****Keretszám: 10 fő**

Írásbeli felvételi: központilag kiadott egységes, kompetencia alapú feladatlapokkal megszervezett írásbeli vizsga magyar nyelvből és matematikából.

A felvételi kérelmekről a tanulmányi eredmények és a központi írásbeli vizsga eredményei alapján döntünk.

A szóbeli beszélgetés keretében fölmérjük a jelentkezők és családjuk nyitottságát értékeinkre. A beszélgetés nem szaktárgyi jellegű, egy adott, ismeretlen szöveg alapján értékeljük a jelentkező szövegértési, kommunikációs, tanulási képességeit, valamint hitbéli jártasságát. A beszélgetés a felvételizők rangsorolásában nem játszik szerepet.

Ugyanakkor fenntartjuk a jogot, hogy megfelelő, a bejutáshoz elegendő tanulmányi és felvételi eredmény ellenére is elutasítsuk azt a diákot, akiről a felvételi bizottság úgy dönt, hogy maga a felvételiző diák és/vagy annak családja nem nyitott iskolánk alapértékeire. (KNT 3 1§ (2) a)

A képzés jellemzői

- 9. és 10. évfolyamon választható a tehetséggondozó, emelt szintű természettudományos (biológia vagy kémia vagy fizika) vagy történelem képzés, illetve tanulásmódszertani foglalkozás.
- 11. és 12. évfolyamon fakultációs keretek között emelt szintű érettségire felkészítés.
- Csoportbontásban oktatjuk az idegen nyelv, informatika és a művészeti tárgyakat.
- A tanulmányi területen oktatott idegen nyelvek: angol, német, francia, latin, olasz, spanyol.
- Diákjaink heti két órában, az órarendbe illesztve hittant tanulnak.
- Jól felszerelt szaktantermek és laborok a biológia, a fizika, az informatika, a kémia tantárgyak oktatásának eszközei.
- A távolról érkező lány és fiú diákjainknak kollégiumi elhelyezést biztosítunk.
- A felvételi vizsgán a sajátos nevelési igényű (mozgásszervi, érzékszervi, hallásfogyatékos vagy egyéb pszichés fejlődési zavarral: súlyos tanulási, figyelem- vagy magatartásszabályozási zavarral), valamint a beilleszkedési, tanulási, magatartási nehézségekkel küzdő diákok esélyegyenlőségét a tanuló és a szülő előzetes jelzése alapján biztosítjuk. Ennek figyelembe vételéhez az írásbeli szakértői vélemény csatolása szükséges.

Nyári túrák

Barangolások a Börzsönyben

továbbfejlesztettünk, és egy kisebb duzzasztót hoztunk létre. Majd három órát töltöttünk ott, és jó volt látni, hogy mindenki „kijátssza magát”.

Csak nagy nehezen hagytuk ott az építményünket, és mentünk tovább. Királyrétre úgy egyre értünk meg. Ott ebédeltünk egy horgászto mellett, majd egy kis tisztáson deleltünk egy jót. És sajnos hazafelé kellett vennünk az utat, hiszen az égen hirtelen gyülekezni kezdtek a felhők. A szálláson activityztünk, és pókerezünk is egyet. A vacsora virsli volt. Kicsit szomorúak voltunk, hogy a túrák vége.

A csütörtöki nap már csak az utazással telt. A szegedi vonat majd' egy órát késett, de szerencsésen hazaértünk!

Boga Szabolcs 9. a

AZ IDEI NYÁRI GYALOGTÚRA A BÖRZSÖNYBEN VOLT, SZOKOLYA KÖZPONTTAL.

A túrán hét diák és két felnőtt (Dékány tanár úr és Gábor Dávid öregdiák) vett részt.

A foci-vb döntője miatt indultunk később (a 10.45-ös pesti vonattal), majd két átszállással értünk meg a szállásunkra. Mire odaértünk, már késő délután volt, de egy kisebb túra még tervbe volt véve: ez a nógrádi várhoz vezetett. Pár nem túl meredek hegyen vezetett az út. Menet közben egy kisebb szakaszon a vonatsínek mellett kellett gyalogolnunk a mocsárszerű gyalogösvény miatt. Nem nagy vasúti forgalom van arra, tehát nem volt veszélyes. Hamarosan már láttuk is a várat.

Magából a várból már csak egy kisebb falmaradék és egy bástyafal áll még, de a kilátás szép volt a dombról, ahol állt. Visszafelé vonattal mentünk, ami végül is ingyen volt, hiszen nem jött a kalauz...

A vacsora még a saját szendvicsekből volt megoldva – egy kis „zacskós” gyümölcslevesel kiegészítve.

A keddi napon várt ránk talán a leghosszabb túra, de ez lett a legjobb nap is. A ráérős reggeli kelést és elindulást követően Kóspallag felé vettük az irányt. Kezdeként öt kilométer nem lett volna sok, csak a nap már reggel 9-10 fele is száz ágra süttött. Egy jóleső pihenőt vettünk, majd Márianosztra felé folytattuk utunkat. Ott van egy híres Mária-zarándokhely, egy pálos templom. Ezt akartuk megnézni, de előtte még a boltban bevásároltunk az ebédhez.

A templom belülről hasonlított az alsóvárosihoz. Körbejártuk, és nagyon szépek találtuk. Azt is meg kell említeni, hogy a templom mellett egykor pálos rendházként szolgált az az épület, ami ma börtön. A közelben volt egy múzeum, ahol a magyar alapítású rendről és a börtönéletéről is volt tárlat. Az ott dolgozó bácsi rengeteget beszélt nekünk a fegyházi életről és a híres lakókról... Miután végeztünk, busszal elmentünk Szobig, majd onnan vonattal Verőcégig, ahol lementünk a Duna-partra. Sajnos nem volt nálunk fürdőnadrág, így a fürdés elmaradt, de a városban tettünk egy sétát, és fagyiztunk is. A vacsora (milánói makaróni) el is készült, és nagyon jó lett. Este még volt pár pókerparti – persze csak játék zsetonokkal.

Az utolsó teljes nap viszonylag lazább lett, hiszen egy kicsit később ébredtünk fel, és nem is voltunk időhöz kötve egyáltalán. A szokásos reggeli dolgok után elindultunk volna Királyrét felé, de a pataknál „megakadtunk”. Volt már ott egy félig kész gát, amit mi

Kalandok a Tiszán

AZ OSZTÁLYUNK VÍZITÚRÁJA SZEGEDEN KEZDŐDÖTT, INNEN VITTÉK FEL A CSAPATOT AZ ORSZÁGHATÁRHOZ.

Az első nap pihenés volt, kipakoltuk a sátrakat, hordókat. A második nap elkezdődött a hatnapos evezés osztályfőnökünk, Sipos Attila, Balu, a segédvezető és a 9. c osztály tagjai számára. Reggeltől estig el voltunk zárva a külvilágtól, semmilyen civilizációval nem találkoztunk, csak rengeteg fával, vízzel és sárral. A túra során rengetegszer zuhogó esőben eveztünk. A legdekesebb az volt, hogy a vízre szálláskor kiderült, a kenuk lyukasak, és várni kellett egy napot az új kenukra. Mikor vízre tudtunk szállni, elkapott minket a nagy vihar. A vízben különösebb jelentősége nem volt, csak a partra szállásnál, mikor a sátrakat fel kellett állítani, és csúszott minden a sártól. Másnap semmi akadálya nem volt az evezésnek, viszont a rákövetkező nap a csapat belebotlott egy duzzasztógátba, aminek ha magasabb lett volna a vízállása 4-5 centiméterrel, akár egy vízesés is lehetett volna. A közelében viszont volt egy táborhely! Az utolsó nap az osztályfőnökünk elment egy boltba, ahol találkozott egy idős hölgygel, aki felajánlotta, hogy aludjunk nála, és nem a szabadban. Elfogadtuk. Aztán reggel mindenki összepakolt, és elindultunk hazafele.

Szabó Kevin 9. c

Dél-Erdély: szászföldi kirándulás

SZÁMOMRA SZINTE KIVÉTEL NÉLKÜL CSAK JÓ EMLÉKEK KÖTŐDNEK A JÚLIUS 21. ÉS JÚLIUS 25. KÖZÖTT TARTOTT MIKROBUSZOS KIRÁNDULÁSHOZ.

Az út előtt néhány nappal jutott eszembe, hogy ez az utazás gonddal jár, hiszen el kell pakolni, korábban kell felkelni, bebuzoszni Szegedre... stb. Azonban erőt vettem magamon, hiszen amit otthon csináltam, az igaz, hogy kényelmes volt, és nem igényelt sok erőfeszítést, de éreztem, hogy azt az életvitelt nem lehet folytatni, szóval erőt vettem magamon, és belevágtam, amit nem bántam meg.

A túra eléggé viccesen indult, hiszen nyolcig el sem tudtunk indulni, habár reggel hatos indulás volt tervezve. Ez az idő megfelelő alkalom volt arra, hogy átbeszéljük a nyár eltelt részében történeteket, és hogy nosztalgiazzunk. Miután végre elindultunk, az utazás nagy részét beszélgetéssel töltöttük. Mikor már beljebb jártunk Romániában, ez a kedv alábbhagyott. A legemlékezetesebb pillanatsorozat akkor volt, amikor a Székelykőhöz közelelve megláttam a hegyeket a lemenő nap utolsó szikráival megvilágítva.

Másnap a Székelykő tetejéről is szép volt a kilátás, de korántsem annyira szép, mint az a jelenség, amit előző nap láttam. Utazásunk során megannyi templomot láttunk, főleg a szász területen. Nekem az utazás és az alvás előtti idő tetszett nagyon. Amikor röttük a néhol rossz, néhol még rosszabb utakat, néha solóztunk, ami olyan, mint az Uno, csak más. Ezek a „partik” tele voltak szövetségekkel, áruházzal, drámával, érzelmekkel, és mindenki a másikat hibáztatta, ha valami nem úgy sült el, ahogyan tervezte. Az esti „partik” is ilyenek voltak, csak akkor kényelmesebben el tudtunk félni.

Amikor volt időnk egy-egy városban sétálgatni, körbenézni, legtöbbször azt is elbeszélgettük, elszórakoztunk.

Az étkezés úgy lett megoldva, hogy reggelire mindig kakaót és kiflit ettünk. Ehhez csak azt fűzném hozzá, hogy az a kakaó, amit Romániában lehet kapni, pocsek, de a kifli jó volt. Az ebéd általában úgy zajlott, hogy dél körül megálltunk az út mentén, és májast vagy vagdalt húst ettünk kenyérral és zöldséggel. A vacsorát ott ettük meg, ahol aludtunk. Szinte mindig volt leves és második. Én személy szerint a levest preferáltam, mert már volt tapasztalatom ilyen levessel, és megtetszett az íze.

Összegezve a történeteket, nagyon jól éreztem magamat a túra folyamán, szerintem ez egy jó módja volt az időtöltésnek, legalábbis jobb, mint amit én tudtam volna kínálni magamnak.

Recseg Róbert 11. a

Evezés a Szentendrei-sziget körül

JÚLIUS 19-ÉN, SZOMBATON INDULTUNK A SZEGEDI NAGY-ÁLLOMÁSRÓL VÁCRA, MIVEL ITT BÉRELTÜK A KENUKAT.

Délután, a bevásárlást követően, három óra körül indultunk el a sziget megkerülésére – déli irányba. Este hét órakor kötöttünk ki 16 kilométer megtétele után. A szokásos esti menetrend most is ugyanúgy zajlott: sátorállítás, beköltözés a sátorba, esti tűzrakás, vacsora, esti ima és fél tízkor takarodó.

Másnap reggel fél nyolckor keltünk, összepakoltuk a cuccainkat, és belevágtunk az evezésbe. Ezen a napon 27 kilométert eveztünk – az első hat a vízfolyással megegyező irányba történt, a maradék a sodrással ellentétes volt. Ez viszonylag nagy lemaradásokat okozott a kenuk között, mivel nem mindenki bírta ugyanazt a tempót tartani. Aki meg előrébb volt, nem állhatott meg „csorogni”, hiszen akkor visszavitte volna a víz. Tizenkét órakor kötöttünk ki, hogy főzzünk valamit ebédre. Az aznapi menü makaróni volt, ami egész jól sikerült. Az ebéd és az egyórás pihenés után újra a hajókba ültünk, és eveztünk, amíg meg nem találtuk a legalkalmasabb sátorozóhelyet. (Persze közben azért megálltunk pihenni.) Az esték most is ugyanúgy zajlottak, csak a vacsora volt közös, tehát nem a saját szendvicünket ettük, hanem amit közösen vettünk.

A következő nap is fél nyolckor keltünk, összepakoltuk a sátrinkat, és közösen reggeliztünk a reggeli ima után. Az étkezés után a kenukat a vízre tettük, és elindultunk. Még körülbelül hat

kilométert eveztünk a sodrással szemben, és utána a sodrással egy irányba haladtunk immár Vác felé. Ezen a napon is főztünk ebédre. A menü gyümölcsleves és babfőzelék volt. Az evés és az egyórás lazítás után lezártuk a túrát: mindenki elmondta, hogy mi tetszett vagy mi nem tetszett neki. Végül elég gyorsan Vácra értünk, így a négy napos túrából háromnapos lett. Miután egy kicsit nehézkesen kikötöttünk (egy imbolygó mólón nem volt egyszerű), leadtuk a kenukat, és elindultunk az állomásra. Sajnos a hamarabbi vonat kalauza nem volt olyan rendes, hogy várjon fél percet, amíg az osztályfőnökünk megveszi a gyorsvonati pótgjegyet, ezért egy másik vonattal mentünk, ami tíz percet késett. Így amikor Budapestre értünk, mindenki szaladt a hordójával, hogy elérjük a Szeged felé tartó vonatot.

Számomra ez a túra nagyon jó volt. Több okból is: először eveztem (eveztünk) a Dunán, nagyon jó volt a csapat (15-en voltunk), és ezenkívül csodálatos tájakat láthattunk: hegyek a folyó jobb és bal partján, városok kimagasló épületei, tornyai és pl. a Naszály megcsonkított oldala.

Befejezésként pedig szeretnék a túrázóknak és a magam nevében is köszönetet mondani Dékány tanár úrnak, aki megszervezte a túrát, illetve Gábor Dávidnak (öregdiák, friss latinos diplomával!), aki énekeivel biztosította a jó hangulatot evezés közben.

Ritka József 9. a

Idézetek őszre

Interjú. Csend.
– Mit mentene ki egy égő házból?
– A lángokat.
(Simon Márton)

Biciklitúra

...a Délvidéken

...a Balaton körül

JÚNIUS 30-ÁN REGGEL 9 ÓRA KÖRÜL GYÜLEKEZTÜNK AZ ISKOLA BEJÁRATÁNÁL, ÉS INDULTUNK EL NÉGYNAPOS VAJDASÁGI TÚRÁNKRA.

Az első nap eléggé lógott az eső lába, de sikerült pár szem esővel megúsznunk az első szállásig, amely Adorjánban (Szerbiában) volt. Dékány Zoltán tanár úr egyik volt diákjának unokatestvére (az ottani plébános) látott minket vendégül. Mikor megérkeztünk, már finom süteményekkel vártak minket, és kaptunk vacsorát is! Reggel részt vettünk egy szentmisén, ahol kísérőnk, Simon Bálint, szintén Dékány tanár úr volt diákja orgonált. Mindezek után átmentünk Zentára, ahol egy kis idegenvezetést, majd pizzát kaptunk a tanár úr első osztályába járt némettanárnál, Baráth Róbert tanár úrnál. A kis kitérő után visszatértünk Adorjánba, ahol izletes pörkölttel fogadtak minket.

Az ebéd után Hajdújárás felé irányítottuk biciklinket. Rövid (kb. 2,5 óra) tekerés után meg is érkeztünk. A sátorra itt sem

volt szükségünk, mivel Csőke László és szülei elintézték nekünk, hogy a közeli művelődési házban tölthessük el a következő két éjszakát. Még aznap meglátogattuk a Ludasi-tavat, amely igen algás volt, de néhány osztálytársam így is megmártóztott a tóban – a német- ill. hittanötös ösztökélte őket (állításuk szerint szeptemberben kb. egy hétig így kitűnőek lehetnek ezekből a tárgykból). Miután az esti meccsnézésnek vége lett, elmentünk a szállásadóinkhoz, akiknek egy kis rádióállomásuk van. Természetesen itt is finom süteménnyel vártak minket. A szokásos esti ima után lefeküdtünk aludni.

Másnap reggel 8-kor keltünk. Ettünk egy jó bureket (ami nekem nem annyira jött be), és elindultunk Szabadkára. Egy óra múlva meg is érkeztünk a szabadkai piacra, ahol minden volt. Majd Dékány tanár úr elmondott néhány fontos információt a városról: megnéztük a székesegyházat, a ferences templomot kívülről, ill. a városházát csodálatos dísztermével. Ami érdekes, hogy a díszteremben magyar történelmi személyek voltak, mint például Kossuth Lajos, Deák Ferenc, Hunyadi Mátyás stb. Útban „hazafelé”, megálltunk a Palicsi-tónál. Ott voltunk körülbelül 2-3 órát. Fürödtünk, pihentünk, majd indultunk. (Az indulás kicsit kényszerített volt, mivel az ottani kisgyerekek elkezdtek minket fenyőtobozsal dobálni, de az osztályfőnökünk ezt a problémát is megoldotta.) Este újra kikapartunk a Ludasi-tóhoz, a „mólónkhoz”: pihentünk, napoztunk és beszélgettünk.

Az utolsó nap kicsit nehezen indult, mivel szakadt az eső. Vártunk 30-40 percet, végül elindultunk. Természetesen majdnem mindenki elázott, de jó volt a „vízibiciklinek” ezt a fajtáját is megismerni. Mire az iskolába értünk, már csak néhányan ma-

BICIKLITÚRA... EZ CSAK EGY SZÓ, DE MILYEN SOK MINDENT HORDOZ MAGÁBAN AZOKNAK, AKIK RÉSZT VETTEK RAJTA!

Hogy megnyugtassam kedves olvasóinkat, egy ilyen túra nem csak abból áll, hogy kifulladásig biciklizünk, és tekerünk, ahogy a lábunk bírja.

Az eddigi iskolai túrák közül számomra a legjobb volt, messze a legjobb. A sátorozás a barátainkkal, a közös étkezések étteremben/tábortúznél egyaránt közösségépítők voltak. Sok mindent megtudtunk társainkról. Például hogy Ráczra ne bízzuk a tűzgyújtást, mert nem lesz belőle sült szalonna... A napi megtett távok változtak, még a 60 kilométer se volt megterhelő, hiszen nem úgy mentünk, mint az örültek, hanem teljesen tartható tempóban. Mindig megálltunk, és energiatöltést végeztünk, köznyelven szőlőcukroztunk. Az egész túra a Balaton körül ment. Sok érdekességet láttunk, mint például a tihanyi apát-

ságot. Ha valakinek kidurrant a kereke, nem csináltunk belőle problémát, beragasztottuk, és mentünk tovább. Nagyon tetszett az az ötlet, hogy megcseréltük a biciklijeinket. Így néha jól esett más ülésen ülni, amikor már kényelmetlen volt a sajátunk. Fürdésre sajnos nem volt sok lehetőségünk az időjárás miatt. Összesen kétszer mártóztunk meg (személy szerint nekem ez teljesen elegendő volt). Nekem a szervezetség is jobb volt, mint az előző túrákon.

Összességében nekem nagyon tetszett, a biciklitúrát mindenkinek bátran ajánlom!

Rácz Barnabás 9. a

radtunk a tizből, mert sokan lecsatlakoztak útközben. Végül az egész csapat nevében szeretném megköszönni a tanár úrnak ezt a kiváló kerékpártúrát, és Simon Bálintnak, hogy velünk tartott, és ő is biztosította a jó hangulatot.

Ritka József 10. a

Idézetek öszre

U18-as férfi kézilabda Európa-bajnokság, 2014

A felkészülést már nagyon korán megkezdjük, egész pontosan július 6-án. Az első két hét volt a legfárasztóbb, napi három edzéssel, ahol főként a futás kapott szerepet. De tudtuk, hogy mindezt meg kell csinálnunk, hogy jó eredményt érjünk el. A felkészülés öt és fél hétig tartott, ami ilyen intenzív edzésterv mellett nagyon hosszadalmas és fárasztó volt.

Végül augusztus 13-án repülőre ültünk, és már Lengyelországban is voltunk, egész pontosan Gdyniában. A hotel, amiben megszálltunk, nagyon szép volt, és a Balti-tenger mellett helyezkedett el. Első nap még az utazás kipihenése és egy edzés (a csarnok megismerése miatt) volt a program, mivel az első meccsünk csak másnap volt Horvátország ellen. Végül eljött az első meccsnap, az a bizonyos augusztus 14-e, az első Európa-bajnokságom/bajnokságunk napja. A horvátok ellen nagyon sokat készültünk, ezért is tudtuk őket 13 góllal legyőzni. Majd második nap a franciák jöttek, akikkel már játszottunk jó pár felkészülési meccset, de nem nagy sikerrel, most mégis meg tudtuk verni őket 7-8 góllal. Ezután volt egy nap pihenőnk egy edzéssel, hogy megbeszéljük, mit csináltunk eddig jól és rosszul. Következő nap, azaz 17-én a románok ellen játszottunk, akik szerencsére megint nem okoztak nagy akadályt, és őket is 13 góllal győztük le. Ezzel a három magabiztos győzelemmel a legjobb nyolc közé kerültünk, ahol a németekkel játszottunk először. Velük még a selejtezőn találkoztunk januárban Berlinben, ahol döntetlent játszottunk, most viszont hihetetlen játékkal, 10 góllal megvertük őket. Ez után a győzelem után a házigazda Lengyelországot kaptuk, velük egy igen jó meccset játszva 7 góllal nyertünk. Idáig veretlenül bekerültünk a legjobb négy közé. Itt Dániával kellett megküzdenünk a döntőbe jutásért, és sikerült is vennünk az akadályt, így az első Európa-bajnokságunkon döntőt tudott

játszani csapatunk, ami nagyon nagy szó, mivel ilyen nem volt már 15 éve a magyar kézilabda történelmében. Csak sajnos a francia válogatott is bejutott a döntőbe (kisebb-nagyobb szerencsével). Ennek annyira nem örültünk, mivel tudtuk, hogy nagyon erős csapat, és másfél héten belül kétszer is megverni egy ilyen csapatot nem könnyű mutatvány. Ez a „mutatvány” sajnos nekünk nem is sikerült, és eddig tartott győztes, veretlen menetelésünk. Eléggé el voltunk keseredve, mivel a franciák kiénekeltek a sajtót a szánkból, de ahogy egyre múlik az idő, ez az ezüstérem is kezd fényesedni.

Másnap, mikor hazatértünk, rengeteg szülő és szurkoló várt minket és tapsolt meg a reptéren, ami nagyon jól esett mindannyiunknak. Nagy élmény volt ez az első Eb számomra! Remélem, hogy még sok világversenyen vehetek majd részt életem során.

Urbán Egon 12. b

IV. Nyílt Atlétika Verseny

2014. szeptember 26-án rendezte meg iskolánk műanyag borítású atlétika pályáján az immár hagyománnyá váló IV. Nyílt Atlétika Versenyt, amelyen szép eredmények születtek. Büszkék vagyunk a remek infrastrukturális adottságainkra, de arra még inkább, hogy immár nem csak szegei, de Szeged környéki iskolákból és sportegyesületekből is részt vettek diákok a megmérettetésen. A bemelegítéseket követően Károlyi Attila igazgatóhelyettes megnyitójával eldőrdült a képzeletbeli startpisztoly, hogy aztán hosszú órákon át arathassák le a diákok a felkészülés

idején befektetett munka gyümölcsét. A versenyszámok futásból (60m, 100m, 400m, 600m, 800 m), kislabdahajításból és távolugrásból álltak. Külön elismerésre méltó, hogy a versengő diákok,

a rendezők, segítők, a szülők és a szervezők egyaránt hősi eszen helytálltak az egyre jobban eleredő esőben. Példamutató kitartással sikerült végigvinni az

eltervezett versenyprogramot. Köszönjük a szervezők (Szabó Erzsébet tanárnő, Bereczky András, Boczor Zoltán és Tóth Károly tanár urak) sok-sok munkáját; kívánjuk, hogy legalább ennyi lelkes résztvevővel találkozhatunk a következő esztendőben is!

SZEPIPRESS

Idézetek őszre

Anagram-mozaik-kódban lapozom a Bibliát
Betűt Ismerve Belülről Láthatod Isten Arcát
(Akkezdet Phiai)

PYM — Privigye

2014. JÚLIUS — NEMZETKÖZI PIARISTA TALÁLKOZÓ

Öt ország piarista diákjai képviseltették magukat a találkozón: Magyarország, Lengyelország, Csehország, Ukrajna és természetesen a házigazda, Szlovákia. Hatalmas izgalommal vártuk, hiszen a tavalyi kecskeméti találkozón sok barátot szereztünk, és itt volt egy újabb alkalom, hogy találkozhassunk velük.

Ami-

kor megérkeztünk, hatalmas szeretettel és kedvességgel fogadtak minket. Elkísérték a magyar delegációt a tornaterembe, ahol regisztrálni kellett. Miután minden résztvevő megérkezett, a szervezők egy szentmisére

invitáltak minket a gimnázium templomába. A liturgiát elképesztően hangulatosabbá tették a gyönyörű énekek, melyeket dobon és gitáron kísérték. Ezt követően eljött a vacsora ideje. Gondolom, mondanom/írnom sem kell, mennyire megéhezünk a hosszú út alatt. A vacsora után rövid szabad foglalkozás következett, amit általában mindenki úgy töltött el, hogy a rég nem látott magyar vagy külföldi ismerősökkel továbbfonta barátságuk fonalát, illetve elmehetett a filmklubba, ahol nyilvánvalóan egy remekművet vetítettek, csak nem tudni, hogy mit (a foci-vb-t nézték – a szerk.). Természetesen első este nem kellett senkinek sem kö-

nyörögni, hogy aludjon, mindenki hullafáradt volt.

Másnap délelőtt *Bajmócsra* vettük az irányt. Itt majdnem egy teljes napot töltöttünk el. Megnéztük a várost és annak várát, valamint egy hatalmas állatkertet. Nagyon jól éreztük magunkat, rengeteget sétáltunk az állatkertben, és késő délután szomorúan vettük tudomásul, hogy ott kell hagynunk a medvéket és a vicces kis majmokat. Mikor visszaértünk, megkértek minket, hogy válasszunk egy foglalkozást, ahol kiélhetjük a művészi, illetve sportolói vágyainkat. Nem meglepő módon a tizen-pár fős magyar társaság ugyanazon foglalkozáson vett részt, amit később a vezetők furfangos módon két részre osztottak. Egyik felünk táncolt, a másik színészkedett. A nagyjából másfél órás program után egy szentmise következett, amit szintén olyan élvezettel éltünk át, mint az előző napit. Érdekes módon az egész találkozó megnyitása nem az első napra, hétfőre esett, hanem a másodikra. Beszédekkel, üdvözléssel nyitották meg a találkozót, és kifejezték hálájukat, hogy részt veszünk az eseményen. Mindenki csodálta, hogy a névlapjára kapott egy betűt. Sehogy sem értettük, hogy erre mi szükség. Később kiderült, hogy ezek alapján osztottak be mindenkit csoportbeszélgetésekre. Itt nyílt alkalmunk a más országból jött piaristák lelkébe betekinteni. Meglepett, hogy mennyire nyitottak egymás iránt az emberek, és hogy milyen hatalmas érdeklődést táplálnak az iránt, hogy megismerhessék a gondolkodásunkat, stílusunkat. Második nap este már kicsit nehezebben aludtunk el, hiszen még éltek bennünk a friss élmények.

A harmadik napot sportnapnak hívták. Délelőtt elmentünk a helyi sportközpontba, ahol három sportágban mutathattuk meg a tudásunkat: minigolf, röplabda és foci. Az első kettőben egész jó teljesítményünk volt, viszont a foci eredményeit nem firtatnám. Bár a mi csapatunk lett az utolsó, mégis mi voltunk a legboldogabb focicsapat, hálát adva az égnek, hogy véget ért a bajnokság. Estefelé visszaértünk az ottani piárba, ahol ismét csoportbeszélgetésre, majd foglalkozásokra hívtak minket, illetve részt vettünk a már szokássá vált szentmisén. Egy ilyen fárasztó sportnap után megváltás volt takarodó. Nagyon gyorsan elaludtunk.

A negyedik napon két részre osztódtunk.

A táborozók egy része elment a városba önkéntes munkát végezni, ami igazából a városrendezést jelentette. A csapat másik fele pedig készült a délutáni programra, amelynek keretében egy-két workshop adta elő a város egyik látványos terén a produkcióját. Délután az iskolában az evangelizációról hallhattunk több előadást is, aztán pedig kiscsoportokban gyűltünk össze, ahol beszélgettünk a témáról. Az esti mise után egy apáca tartott nekünk előadást arról, hogy hogyan lehetünk önmagunk. Sokunkat megfogott ez, mert nagyon hatásosan és világosan beszélt. Ez után pedig közös imát tartottunk, ahol oda lehetett menni beszélgetni vagy közbenjáró imát kérni a vezetők-höz.

Szombaton korán keltünk, mert átmentünk egy másik városba, *Nyitra*ra, ahol megnéztük a piarista iskolát, a főtéren pedig végighallgattuk a püspöki misét. Megnéztük a papi szemináriumot, és felmentünk a várba. Ez volt az utolsó nap, ezért „színes estét” tartottunk, ahol újra láthattuk a zenés színdarabot és az elmúlt napok képeit, aztán pedig volt egy utolsó koncert, amit egy híres zenekar adott nekünk (mármint híres Szlovákiában a vallásos fiatalok között – mi még előtte sose hallottunk rólok). Zárásként a gazda Szlovákiát átadtunk egy köszönő plakátot.

A vasárnap esti mise után mindenki indult hazára. Gyorsan eltelt a hét, de sok élményt szereztünk. Nagy öröm volt számunkra, hogy október 10-12 között újra találkozhattunk lengyel és szlovák társainkkal Krakkóban. A részletes beszámolót a következő számban olvashatjátok!

Bacsa Ákos és Köröshegyi István 12. a
további képek az after partyről is:
a PYM2014 Facebook-oldalán

Idézetek öszre

*S ha én nem szólnék, kinyögné a szájam:
bár lennétek ily bűnösök mindnyájan,
hogy ne maradjak egész egyedül.
(József Attila)*

Moldvai népzenei kurzus a Szepiben

„Meg kell a búzáknak érni,
Ha minden nap meleg éri...”

– árad tömören a népdalból az évszázadok alatt művészi képpé szűrődött igazság. Talán ez az idézet fejezi ki legvilágosabban a Dugonics András Piarista Gimnázium Mester Tanodájában folyó népzenei oktatás lendületét. A tizenhárom éve csirájában már meglévő egyéni és csoportos népzenei fejlesztések, a népzenei tiszta forrással való dinamikus kapcsolat, a népzenei műhelymunkák során elért eredmények aktív publikálása és az oktatási folyamatba történő közvetlen bekapcsolása olyan iskolai, illetve tágabb szakmai közösséget teremtett, amely valódi művészi értékek létrehozására képes, a népzene pedig szeretve és tisztelve, közösségben is újra kívánja énekelni, tovább akarja éltetni. A szegedi népzeneoktatással nagyjából egyidős a Kobzos kurzus, amely ezt a titokzatos, rövid nyakú, belső-ázsiai eredetű népi hangszert hozza közel a zenészekhez, miközben a legveretesebb ősi dallamokat ismerteti meg a lelkes kobzosokkal. Már 2002-ben hatalmas siker övezi a kurzust, és az elkövetkező években a résztvevők száma megsokszorozódik. A kobzoktatás mellé a moldvai énekek, a moldvai hegedűs darabok és a furulya oktatása is csatlakozik. A sikeres növendékek ekkor már az országos *Új élő népzene és Táncház* – Népzene lemezpályázatok nyertesei. Kialakul a moldvai népzenei kurzus oktató csapata: Fábri Géza a kobozt, Fábri-Ivánovics Tünde a népi éneket, Lipták Dániel a népi hegedűt, Hodorog András klézsei népművész mester pedig a furulyát tanítja.

A 2008-ban a Mester Tanoda Alapítvány által kiadott *Kobziskola* dvd-sorozat újabb érdeklődőket kapcsol be. Az oktatók minden évben egy-egy moldvai faluban töltenek egy hetet a növendékekkel, a környező falvakat is meglátogatva, hogy a táncházak, a közös éneklés örömét átadják egymásnak. A moldvai napoknak Hodorog András is állandó résztvevője. A furulyás növendékek vele együtt muzsikálva tanulnak tőle, a kobzosok pedig figyelik az általa életre keltett dallamok ritmusát, belső lüktetését, mert érzik és tudják, lekottázhatatlan zenei értékeket kell elsajátítaniuk, s egyszer majd továbbadniuk.

Ezek a missziós körutakon, a népzenei kurzusokon és a tanórákon edződnek a zenész csapat, a Népzenei Kamaraműhely, amely ekkor már a historikus zene és az egyházi népelemek megújító elemének tekinti a népzenei. Ennek szellemében, népzenei közzjátékok átírataival születnek meg a Népzenei Kamaraműhely előadásában *Kalazanci Szent József kis zsolozsmája*, a moldvai énekeket és Kájoni-miseénekek feldolgozását tartalmazó *Égig érő énekek*, valamint a Balassi-énekeltverseket és moldvai énekeket tartalmazó *Repülvén áldjalak* cd. Idén nyáron, 2014 júniusában pedig a Népzenei Kamaraműhely a klézsebudai gyerekekkel és ifjakkal együtt felvette új lemezanyagát, amely újabb válogatás klézsei, trunki, magyarfalusi, valamint lézpedi énekekből és hangszeres közzjátékokból.

A 2014. szeptember 19-én megrendezett moldvai népzenei kurzusra minden eddigi létszámot meghaladó jelentkező érkezett

az egész országból és a határon túli magyaroktól vidékekről. A mestereknek idén páratlanul érdekes zenei anyagot sikerült kiválasztaniuk. Moldva népzenei hagyományörző vidékein még tíz-húsz évvel ezelőtt olyan érdekes dallamvariációkat tudtunk gyűjteni, amelyeket még a nagy elődöknek (Domokos Pál Péter, Veress Sándor) sem sikerült. Ezeket a dallamokat énekelve, illetve hangszeresen megszólaltatva a hatvanas-hetvenes évek csodálatos moldvai közösségei: guzsalyasok, táncházak jelennek meg előttünk, amelyekben a népdal, a népzene közösségformáló erő volt, az emberek az éneklés, a tánc révületében feloldódva élték át életük katartikus pillanatait, megosztva ezeket a közösség tagjaival, s így élt tovább a csángó kultúra több ezer éves hagyományokat őrizve.

Hodorog András édesanyja, Hodorog Luca klézsei nótafa mellett nevelkedve maga is átélte ezeket a hangulatokat, így ezt zenéjében még ma is meg tudja jeleníteni. András bácsi gyakorlatilag 11 éve folyamatosan oktat Szegeden. Első szegedi

tanítványai azóta már táncházakat tartó, koncertező zenekarrá fejlődtek keze alatt. Méltán tekinti őket tanítványainak, akikre büszke lehet.

A Mester Tanoda Alapítvány, a moldvai népzenei kurzus szervezője idén először adta át az általa alapított *Néptanító Hagyományörző Mester Díjat*, amelyet olyan hagyományörző mester nyerhet el, aki a mesterségét megújító alkotások létrehozása mellett a hagyomány továbbadását, tanítását is aktívan felvállalja. Ezt a díjat Hodorog András, a moldvai népzenei kurzusok furulyaoktatója nyerte el. A díj átadására a szegedi piarista templomban került sor a vasárnapi búcsús szentmise keretében. A díjat Kálmán István, az Alapítvány elnöke adta át.

Gratulálunk a megérdemelt díjhoz! Nagyon sok feltárára váró anyag van még, s főleg a furulyás és énekes anyagok kapcsolatában nagyok az adósságaink. Reméljük, sok évig tudunk még együtt dolgozni András bácsival. Jó egészséget, hosszú életet kívánunk neki!

Fábri Géza tanár úr

Idézetek őszre

Talán egy nő volt, tán gyerekek
Aki belőlem elveszett
Elvitte minden kedvememet (...)
Az én jobbik részem.

(Bereményi Géza)

Dök-hírek

A DIÁKÖNKORMÁNYZAT A TANÉV ELSŐ FELÉBEN A KÖVETKEZŐ NAGYSZÜNETES VERSENYEKET ÉS PROGRAMOKAT TERVEZI:

Október 14.: fotóverseny meghirdetése (beküldési határidő: november 4.)

Október 15.: kézenálló verseny

November 10.: dekázóverseny

November 26.: csocsó-házibajnokság őszi fordulója

December 10.: pingpongverseny 1. fordulója

December 15.: a filmes verseny meghirdetése (beküldési határidő: január 7.)

Január 14.: szkanderverseny 1. fordulója

Január 29.: sakkverseny

A fotóverseny témája *A szunyadvány természet*. Várunk minden olyan jellegű fotót, ami a természettel, növényekkel, állatokkal kapcsolatos. Fontos feltétel, hogy a fényképek saját munkák legyenek, amelyek külső segítség nélkül készültek.

2014. október 9-én elindult a **Filmklubunk**, amit havonta egyszer rendezünk meg. Várunk szeretettel minden érdeklődőt, aktív megjelenésekre számítunk!

SZEPIÁDÓK

Közösen ünnepelve Temesváron

Egy esős csütörtöki délután indultunk el Temesvárra, rengeteg lelkesedéssel és örömmel a szívünkben.

Előző nap tudtuk meg, hogy mi voltunk azon szerencsés emberek, akik lehetőséget kaptak arra, hogy részt vehessenek a Klapka György tiszteletére rendezett megemlékezésen. Öten az igazgató úr kocsijában utaztunk, a többiek pedig – Fábri Géza, Fábri-Ivánovics Tünde és Lipták Dániel művészeti iskolás tanáraink vezetésével – a kisbusszal keltek útra. Mikor átkeltünk a határon, az igazgató úr mesélt nekünk pár történelmi érdekességet azokról a településekről, ahol áthaladtunk (pl. Csanád mint XI. századi püspöki székhely, a nagyszentmiklósi fejedelmi kincslelet), és meglepődve tapasztaltuk, hogy sokkal jobban érdekel minket a történelem, ha a saját szemünkkel látjuk. Nem volt ritka az sem, hogy minden harmadik

ház a legmodernebb funkciókkal volt felszerelve, még a többi küzdött azért, hogy ne váljon a földdel egyenlővé.

A több mint két órán át tartó folyamatos nevetés és viccelődés után végre megérkeztünk Temesvárra, ahol összeismerkedhettünk az iskola igazgatójával és pedagógusaival, akik nagyon kedvesek voltak velünk, és minden kérdésünkre szívesen válaszoltak. Felkísértek minket egy tanterembe, ahol frissen süttött csörögéfánkot és almát készítették elő nekünk, hogy ne korgó hassal vegyünk részt az

ünnepi megemlékezésen. Az épület nagy előnye – a miénkhez hasonlóan –, hogy a templomot közvetlen az iskolához építették, így nem kellett sokat sétálnunk, míg odaérünk. A templom nagyon tetszett, bár jóval kisebb a befogadóképessége, mint a szegedinek.

A meghitt ünnepség után (mely a szórványban élő magyarság összetartozásáért, megmaradásáért bemutatott ökumenikus megemlékezés volt) pár perces pihenő következett, majd bekísértek bennünket egy hatalmas terembe (ők Aula Magnának hívják), ahol érdekességeket hallhattunk Klapka György, Temesvár híres szülöttjének életútjáról, és meghallgathattuk Fábri tanár úrék gyönyörű népzenei bemutatóját, ami eget rengető

sikert aratott a diákok és tanárok körében egyaránt.

Mindezek után vacsora következett, majd részt vettünk a táncházon, de sajnos csak kevés ideig, hiszen vissza kellett indulnunk Szegedre. Nagy bánatunkra városnézésre nem jutott időnk, ami talán az egyetlen negatívum volt utazásunk során. De így is csodásan éreztük magunkat, és nagyon hálásak vagyunk az élményekért. Reméljük, hamarosan újra ellátogathatunk majd Temesvárra!

Tóth Zsófia 10. b

A nyár tüze

Augusztus 11-től 14-ig rendeztük meg az iskolában a második tűzzománc kurzust. Erre az intenzív alkotó munkára több felnőtt és gyerek áldozta nyári szabadságának jeles napjait. A haladók értékes ékszereket készítettek nemes anyagok használatával. A tűzzománc alapanyaga nemesfém, esetünkben a vörösréz volt. A lemez kivágása, formára reszelése, csiszolása erőt próbáló feladat, majd ezután következik az igazi alkotófolyamat: a festés, égetés és korrigálás. Grafikus, festő-, rekesz- és sodronyzománc remekek születtek. Olyanok, melyek bármely galériában megállják a helyüket. Néhányan vasból készült faliképek készítésével pró-

bálkoztak, mindenki sikerrel.

A továbbiakban szerdánként lesz lehetőség folytatni az alkotva tanulás folyamata-

tát. Készíthetünk karácsonyi ajándékokat is, melyeket iskolai vásár keretében adhatunk közre. Úgy gondolom, a kézi munka mindig magán hordozza alkotója gondolat- és érzésvilágát, világlátását. Emiatt sokkal emberibb és üzenet értékűbb, mint a sorozatgyártásban a futószalagról lekerülő elárvult portéka, melynek nincs mondanivalója a környezet és a kor számára.

Készülőben van az oltárkép, amely nagy munka. Ha valaki szeretne alkotótárs lenni és gondolatilag, tevélegesen részt venni az alkotófolyamatban, szerdánként várom a rajzteremben 3-tól 6 óráig.

Barkos Bea tanárnő

Idézetek ősze

Clint Eastwood terítéken

A RÉGI: NINCS BOCSÁNAT (1992)

A film a vadnyugaton játszódik az 1800-as évek vége felé. Főhősünk, *Clint Eastwood* egy visszavonult bérgyilkost alakít, aki a tanyáján él két gyermekével és haszonállataival. Volt fegyvertársa (*Morgan Freeman*) szintén ilyen körülmények között tengeti életét. Valamint aki beszervezte őket egy utolsó embervadászatra, az nem más, mint *Scofield Kid*.

A filmben mindannyiuk karaktere reális. Egyik sem igazán szerethető. Clint egy gyógyult alkoholistát, a felesége mentett meg, ám ő már halott. Nem tudja, mihez kezdjen az életével, főleg hogy még két gyereket is el kell lásson, emellett pedig már nem akar ölni. *Freeman* karaktere talán a legértékesebb erkölcsi szempontból. A barátja segítségére siet, képtelen embert ölni. A kölyök pedig nem más, mint egy öntelt, sikerhajász ifjú. A tojáshéj még ott van rajta, de már nagynak hiszi magát. A történet remekül ábrázolja, ahogy a magabiztosság és pökhendiség szétfoszlik benne az igazi világ láttán. Van még egy seriffünk, aki csak azért lett a rend őre, hogy legálisan gyötörhesse azt, akit akar. A szadizmusát így éli ki. Nem képes semmire, például megépítette a saját házát, de nincs olyan hely, ahol az ne ázna be. Hát mit csináljon, hogy boldog legyen? Embert ver.

A film ellentmond minden kalandos vad-

nyugati történetnek, kíméletlenül realista. A történetben van egy írónk is, aki egy vadnyugati kalandregényt készít, az események hatására azonban kihajítja a kukába azt, amit eddig megírt. Ez jól szimbolizálja, hogy milyen is az igazság egy mesevilághoz képest. Nos, a film nem egy mesevilág.

AZ ÚJ: GRAN TORINO (2008)

Amerikai kisváros, rengeteg bevándorló, gettóbandák és egy korcs család. Ezzel kell együtt élnie a háborús veteránnak, *Waltnak*.

Ennek tetejébe még elhalálozik a felesége is (a film elején egy temetésen vagyunk). Az öreg nagyon marcona egyéniség. Utálja nézni, ahogy a bevándorlók elárasztják a környéket, valamint a lelkéssel sem óhajt barátkozni. *Walt* céltalan az életben, hiszen öreg. Elsőre ez lenne a véleményünk, azonban a film igyekszik megvilágítani azt, hogy az embereknek igenis szüksége van célra, még hozzá állandóan. Ám ez nehéz, főleg ha a főszereplő körül élők sokkal inkább a halálát akarják. A becsületes bevándorló srác – neki van célja, de igyekeznek meggátolni őt annak elérésében. Néma és magányos küzdelmet folytat nap mint nap, hogy ne térjen le az útról. Mivel a két karakter szomszéd, elkerülhetetlen a találkozás. A két személyiség különböző,

mégis rendkívül látszódik, hogy ezek az ellentétek mennyire vonzzák egymást. Célt cserébe támogatásért, és fordítva.

A példaképnek az életben betöltött szerepe is kulcsfontosságú téma a filmben. Lehet, hogy a legváratlanabb helyzetben bukkan fel a legváratlanabb valaki. Az is lehet, hogy nem családtag, vagy még csak nem is ugyanolyan nemzetiségű. A lényeg, hogy jó példa. A karakterek családtagjainak nagy része értéktelen életet él, így ők mint mintaértékű személyiségek kiesnek. Végül pedig az önzetlenség és az önfeláldozás az, amire a film kevés időt, de annál több hangsúlyt fektet.

Mindkét film eredeti nyelven is nézhető. *Clint Eastwood* érthető annak ellenére is, hogy épp csak annyira nyitja ki a száját, hogy a szivar ki ne essen belőle.

HAVI HITVÁNY: CSONTDARÁLÓ (2005)

A cím lényege: agyilag nem megerőltető film, nyugodtan nézheted hullafáradtan vagy lázas betegen, akkor is érteni fogod. A „mű” *Adam Sandler* legértékesebb alkotása, humorosnak humoros, könnyednek könnyed, szóval egyszerűen jó film. Található benne egynéhány szállóige is (pl.: *element a mceszed?!).* A mondánivaló meg szájbarágósabb nem is lehetne. Jó szórakozást hozzá! Ja, amúgy elég alaplumó a film.

Böngyik Ádám 12. a

Simon Márton: Polaroidok

A szerző, akit elsősorban slam poetrys rendezvényekről ismertünk, második kötetében megmutatja nekünk a nagyvárosi szorongás szótárát.

Simon Márton 1984-ben született Kalocsán. 2004 óta publikál verseket, fordítóként és szerkesztőként is dolgozik. A *József Attila Kör* és a *Slam Poetry Budapest* egyesületek tagja, zenei programszervező, szövegíró és aktív slammer. Első könyve, a *Dalok a magasföldszintről* mára már beszerezhetetlen ritkaság, a fiatal kortárs költészet alapműve. A *Károli Gáspár Református Egyetemen* végzős, japán szakos hallgató.

Valószínűleg a japán nyelv szeretetéből adódóan alkotják a *Polaroidok*at többnyire haikurészletek (ez a versforma háromsoros, 17 szótagból álló, hangsúlyos, jellegzetes japán vers), mondattörödékek. Tehát aki oldalas versekre számít, ebben az egy dologban talán csalódnia fog. Viszont a kötet sajátossága, hogy minden mondat számozott. Ez lazán köti össze egyik verset a másikkal, van, amikor összefüggőek, van, amikor nem. Ezzel a kötet nagyfokú szabadságot ad az olvasójának. A könyv különlegessége mégsem a számozott mondatokban rejlik. Akármilyen rövid is egy „versike”, az elolvasása után az olvasóban megjelenik egy kép, mely ugyanazt azt érzést foglya belé ültet-

ni, amit a költő is átélt: az élet nehézségeit, szépségeit, múltó pillanatok, szomorúságot, örömet.

Ha valaki nem szeret sokat olvasni, azonban mégis maradandó

élményre vágyik egy elolvasott verseskötet után, annak ez a könyv való. Rövid mondatokon keresztül hosszantartó meghatottságot okoz, a kár csak egy frissen készült polaroid. És ha nem szeretnéd elolvasni:

„³⁷¹ Ha tudsz más megoldást, mondd.”

A lapok alján található idézetek közül több is *Simon Márton* alkotása *Both Szilveszter* 11. a

Olvasóverseny 2014/2015.

AZ ALÁBBIKBAN AZ OLVASÓVERSENYHEZ KAPCSOLÓDÓ KÖNYVEK LISTÁJÁT LÁTHATJÁTOK. A CÍMEK UTÁNI MONOGRAMOK A TANÁROK NEVÉRE UTALNAK, NEKIK TUDTOK BESZÁMOLNI, HA ELOLVASTÁTOK A KÖNYVEKET.

7-9. évfolyam

- Arany János: A nagyidai cigányok (5 p., KGy)
 Aszlányi Károly: Kalandos vakáció/Az Északi Park felfedezése (5 p., PA)
 Cervantes, Miguel: Don Quijote (Radnóti Miklós átdolgozásában, 7 p., BG)
 Christie, Agatha: Az ABC-gyilkosságok (6 p., KGy)
 Coelho, Paulo: Az alkimista (10 p., Csl)
 Coelho, Paulo: A fény harcosának kézikönyve (10 p., Csl)
 Coelho, Paulo: A Mágus (10 p., Csl)
 Coelho, Paulo: A zárandoklat (10 p., Csl)
 Cooper, James Fenimore: Nagy indiánkönyv – első két rész (8 p., KA)
 Czukás István: Keménykalap és krumpliorr (10 p., ZsT)
 Czákó Gábor: Aranykapu – Boldog Salamon király (8 p., TÁ)
 Dékány András: A fekete herceg (7 p., KA)
 Dékány András: Kossuth Lajos tengerésze (7 p., KA)
 Dickens, Charles: Karácsonyi ének (4 p., AL)
 Ende, Michael: Momo (10 p., ZsT)
 Ende, Michael: A sátánármányosparázsvarázspokolikórpuncspancsládítóbódítóka (9 p., TÁ)
 Fekete István: Téli berek (7 p., TÁ)
 Görög regék és mondák (6 p./5 db., ZsT)
 Gyurkovics Tibor: Rikiki (6. p., AL)
 Hunterford, Roland: Scott és Amundsen – Versenyben a Déli-sarkért (10 p., TP)
 Hünermann, Wilhelm: Lángoló tűz (8 p., BG)
 Janikovszky Éva: Szalmaláng (7 p., MSzT)
 Jókai Mór: Fekete gyémántok (10 p., AL)
 Kolozsvári Grandpierre Emil: A törökfej kopja (10 p., MSzT)
 Lázár Ervin: Bikfi-bukfenc-bukferenc (5 p., BG)
 Lázár Ervin: A Hétfejű Tündér (5 fejezet – 10 p., ZsT)
 Lázár Ervin: Szegény Dzsoni és Árnika (5 fejezet – 10 p., ZsT)
 Mátyás István: Csutak színre lép (8 p., BG)
 Mann, Thomas: A kiválasztott (10 p., TÁ)
 Mikszáth Kálmán: A jó palócok (8 p., BG)
 Mikszáth: A két koldusdiák (5 p., KGy)
 Milne, Alan Alexander: Holnemvolt (7 p., BG)
 Moldova György: Negyven prédikátor (8 p., AL)
 Molière: A képzelt beteg (5 p., KGy)
 Nagy Lajos: Képtelen természetrajz (1 p./novella, ZsT)
 Padiás Mihály: Éljen a száműzetés (6 p., TÁ)
 Park, Linda Sue: Min mester inasa (7 p., KA)
 Rideg Sándor: Indul a bakterház (10 p., ZsT)
 Rónai László: Hajrá Felhegy! (7 p., PA)
 Rónaszegi Miklós: Kartal kalandos esküvője (9 p., TÁ)
 Rónaszegi Miklós: A rettenetes Kartal (7 p., TÁ)
 Scott, Walter: Ivanhoe (10 p., KGy)
 Swift, Jonathan: Gulliver utazásai – első két rész (7-7 p., BG)
 Szabó Magda: Születésnap (9 p., MSzT)
 Szentiványi Jenő: A görög gálya titka (4 p., KA)
 Tamási Áron: Hazai tükör (10 p., TÁ)
 Tamási Áron: Jégtörő Mátyás – Ragyog egy csillag (mindkét rész, 9 p., LD)
 Tersánszky Józsi Jenő: Legenda a nyúl paprikásról (5 p., KGy)
 Török Sándor: Kököjszi és Bobojsza (5 p., AL)
 Verne, Jules: Sándor Mátyás (9 p., CzZs)
 Vulpius, Christian: Haramiák kapitánya (6 p., KA)
 Wallace, Lewis: Ben Hur (8 p., MSzT)
 Webster, Jean: Kedves ellenségem (8 p., MSzT)
 Webster, Jean: Nyakigláb apó (5 p., MSzT)
 Young, Paul: A viskó (8 p., KGy)

10-12. évfolyam

- Ajtmatov, Csingiz: A tengerparton futó kutya (5 p., KA)
- Arany János: Toldi szerelme (7 p., ZsT)
- Asperján György: Fogadj szívedbe (10 p., AL)
- Austen, Jane: Büszkeség és balítélet
(Szenczi Miklós fordításában) (10 p., MSzT)
- Austen, Jane: Értelem és érzelem
(Szenczi Miklós fordításában) (9 p., MSzT)
- Babits Mihály: Gólyakalifa (8 p., ZST)
- Babits Mihály: Timár Virgil fia (6 p., KGy)
- Balzac, Honoré de: A számbőr (7 p., KA)
- Böll, Heinrich: Biliárd fél tízkor (10 p., TÁ)
- Coelho, Paulo: A Mágus (10 p., Csl)
- Cronin, Archibald Joseph:
A mennyország kulcsa (8 p., MSzT)
- Cseh Tamás – Bereményi Géza:
Frontátvonulás (5 p., KGy)
- Dante Alighieri:
Isteni színjáték – purgatórium (10 p., BG)
- Déry Tibor: Képzelt riport
egy amerikai pop-fesztiválról (6 p., BG)
- Dosztojevszkij: Karamazov testvérek (10. p., KA)
- Druon, Maurice:
Elátkozott királyok 1-3. kötet (10 p., MSzT)
- Eco, Umberto: A Foucault-inga (10 p., KA)
- Eco, Umberto: A rózsza neve (10 p., KGy)
- Ézsiás Erzsébet: A hit pajzsa –
Olofsson Placid atya élete (6 p., KGy)
- Follett, Ken: A titánok bukása (10 p., AL)
- Gergely Ágnes: Őrizetlenek (9 p., TÁ)
- Greene, Graham: Hatalom és dicsőség (8 p., TP)
- Hamvas Béla: Az öt géniusz (7 p., LD)
- Hemingway, Ernest: Búcsú a fegyverektől (8 p., AL)
- Herczeg Ferenc: Az élet kapuja (8 p., KA)
- Hrabal, Bohumil: Táncórák idősebbeknek
és haladóknak (10 p., KGy)
- Hunyady Sándor: A fekete lovag (8 p., KA)
- Huxley, Aldous: Szép új világ (7 p., CzZs)
- Ignác, Loyolai Szent:
A zárándok (visszaemlékezései, 5 p., KGy)
- Janikovszky Éva: Aranyeső (8 p., MSzT)
- Jókai Mór: Egy magyar nábob (10 p., ZsT)
- Jókai Mór: A lőcsei fehér asszony (10 p., ZsT)
- Kesey, Ken: Száll a kakukk fészkére (8 p., MSzT)
- Kosztolányi Dezső: Aranyáskány (9 p., BG)
- Leacock, Stephen: A kék Edward (6 p., BG)
- Lowry, Louis: Az emlékek öre (6 p., KGy)
- Márai Sándor: A gyertyák csonkig égnek (7 p., KA)
- Márai Sándor: Szindbád hazamegy (7 p., KA)
- Márai Sándor: Vendéjjáték Bolzanóban (7 p., BG)
- Mikszáth Kálmán: Új Zrínyiász (7 p., TÁ)
- Móra Ferenc: Aranykoporsó (10 p., KA)
- Móra Ferenc: Ének a búzamezőkről (10 p., KA)
- Móricz Zsigmond: Sárarany (6 p., AL)
- Móricz Zsigmond: Tündérvilla (10 p., KA)
- Nyíró József: Íme, az ember (8 p., KA)
- Ottlik Géza: Buda (9 p., TÁ)
- Quoist, Michel: Szeress! (Dani naplója, 7 p., BG)
- Rejtő Jenő: Az elátkozott part (6 p., ZsT)
- Scruton, Roger: Anglia, egy eltűnő ideál (9 p., LD)
- Selinko, Annemarie: Désirée (10 p., MSzT)
- Sienkiewicz, Henryk: Quo vadis? (10 p., ZsT)
- Spiró György: Az Ikszek (10 p., AL)
- Spiró György: Tavaszi tárlat (5 p., AL)
- Stendhal: A párizsi kolostor (8 p., KA)
- Szabó Magda: Abigél (8 p., MSzT)
- Szabó Magda: Az ajtó (6 p., KGy)
- Szabó Magda: Régimódi történet (9 p., MSzT)
- Szerb Antal: Utas és holdvilág (8 p., LD)
- Szolzenyicin, Alexandr Iszajevics:
Ivan Gjenyiszovics egy napja (8 p., ZsT)
- Teller, Janne: Semmi (6 p., KGy)
- Tolsztoj, Lev: Feltámadás (10 p., BG)
- Ulickaja, Ljudmila: Daniel Stein, tolmács (10 p., CzZs)
- Wass Albert: Tizenhárom almafa (7 p., TÁ)
- Werfel, Franz: A Musza Dagh negyven napja (10 p., TÁ)
- Závada Pál: Jadviga párnája (10 p., LD)

AL: Angyal László
BG: Böszörményi Géza
Csl: Csányi Ildikó
CzZs: Czeglédi Zsolt
KA: Károlyi Attila
KGy: Keserű György
LD: Lipták Dániel
MSzT: Mészárosné Szabó Tünde
PÁ: Papp Attila
TÁ: Tóth Ákos
TP: Tözsér Pál
ZsT: Zsova Tamás

Tengerek tízkarú szörnyetegei

A krákkok legendájáról

Saint-Malo Franciaország csodaszép, fallal körülvett kikötővárosa Bretagne északi részén, amelynek templomát a második világháború alatt, 1944-ben lebombázták. A templommal együtt pusztult el a Saint-Maló-i matrózok fogadalmi mozaikja, amely rendkívül érdekes jelenetet ábrázolt: egy háromárbcos vitorlást éppen egy hatalmas polipszerű lény fon körül hosszú karjaival, hogy a tajtékozó tenger mélyére rántsa. A mozaik által ábrázolt hihetetlen kalandot Denys de Montfort *Puhatestűek természetrajza* című, 1802-ben megjelent művében hosszan le is írja.

A történet szerint a Saint-Maló-i hajó az afrikai partokat elhagyva Amerika felé indult, amikor matrózai fényes nappal, szélcsendes időben különös tömeget pillantottak meg a tengeren, amely gyorsan úszva közeledett feléjük. Mikor a felismerhetetlen lény

a hajóhoz ért, óriási, nyálkás karok emelkedtek ki a vízből, egy szempillantás alatt átnyúltak a hajóhíd fölött, belekapaszkodtak az árbocokba, a kötéltre fonódtak, és megpróbálták felborítani a vitorlást. Montfort így írja le a továbbiakat: „Az egész legénység fegyverhez kapott. [...] Valamennyien fejsze- és kardcsapásokkal támadtak a borzalmas ellenségre. [...] Erőfeszítéseik közben már-már kétségbeestek, mert hajójuk egyre jobban oldalt dőlt. Amikor már nem számíthattak menekülésre, a derék malói matrózok kikötőjük védőszentjéhez, Szent Malóhoz fohászkodtak. Az égi segítségben való bizodal-muk megsokszorozta erőiket. [...] Végül hatalmas fejsze- és kardcsapásokkal levágták a szörnyű állat karjait. Ez az állat nem volt más, mint egy elképzelhetetlenül hatalmas polip.” A matrózok, hazatérve városukba, hálálul Szent Malónak mozaikképet készítettek a templomban.

Nem ez az egyetlen tengerész-történet, amely hajókat megtámadó, veszedelmes óriáspolipokról, a krákkokról szól. Az ókorból és a középkorból, sőt még a 19. századból is számos ehhez hasonló, hátborzongató elbeszélést ismerünk. A józan természettudósok sokáig szigorú fejcsoválással fogadták az ilyesféle beszámolókat. Ma már tudjuk, hogy a krákklegendák

Az elpusztult Saint-Maló-i fogadalmi mozaikról készült másolat; alatta a krákklegendák ősnemzője: az óriáskalmár. A legnagyobb példányok elérhetik a 30 métert, és különösen lenyűgöző fejlett, fényérzékes szemük mérete: a legnagyobb ismert kalmárszem 40 cm átmérőjű.

(ha ugyan némileg túlzóak is) nem alaptalanok. A gerinctelen állatok általában nem nőnek túlságosan nagyra. Igaz ez a puhatestűekre is. A legnagyobb csigák nem érik el a fél métert, a korallzátonyok súlyos óriáskagylói is legfeljebb másfél méter széles héjat növesztenek. Azonban a lábasfejűek között kolosszális méretű fajok is előfordulnak: ezek a gigantikus lé-

nyek lehetnek a krákkok legendáinak ősnemzői.

A puhatestűek az ízeltlábúak után az állatvilág második legnépesebb csoportját alkotják: mintegy 140 ezer faj tartozik ide. Három klasszikus osztályuk a csigák, a kagylók és a lábasfejűek vagy fejlábúak. Ez utóbbiak arról kapták nevüket, hogy közvetlenül fejrészükből (amelyen a szemek ülnek) számos hajlékony, csápszerű láb indul, amelyek alsó felületén kerek tapadókorongok tömege található. Ezekkel kapaszkodnak meg az aljzaton és ragadják meg zsákmányukat, hogy aztán a lábak között lévő szájnílásukhoz emeljék, amelyet oly erős, papagájszörre emlékeztető állkapcsok határolnak, hogy a legkeményebb és legvastagabb rákpáncélt is képesek összeroppantani. A lábasfejűeknek a csigáktól és a kagylóktól eltérően általában nincs külső, meszes vázuk, héjuk, házuk. Egyetlen ősi fajnak, a csigaházazas polipnak van a csigákéra emlékeztető csavarodott háza, azonban a többi lábasfejűn ilyet nem találunk. Vázuk vagy teljesen eltűnik, vagy egyetlen hosszú, lapos, vékony mészlemez formájában a bőr alá kerül.

Egy mészhéjjal rendelkező állat nem nőhet akármekkora, hisz teljesen mozgásképtelenné válik vázának hatalmas súlya miatt. A másfél méteres óriáskagylóknak például percekbe telik, míg két hatalmas, vastag héját (egyébként rendkívül erős izmaival) összezárja. Azzal, hogy a lábasfejűek megszabadultak ettől a nehéz külső váztól, ugyan kockázatosabb életformát vállaltak (lágy testüket könnyebben megsebzik a ragadozók), mégis fürge vadászokká válhattak, és testméreteiknek sem szabott immár határt a szoros mészhéj.

Viszonylag nagyméretű lábasfejűeket először a 19. század második felében írtak le a zoológusok. 1853-ból ismerünk egy kétméteres, partra vetődött óriáspolipot, 1874-ből egy tízmétereset, majd a 20. század elején már 15-17 méteres példányokról vannak adatok. Ezek az óriási lények valójában nem is polipok, hanem kalmárok. A fő különbség e kétféle lábasfejűtípus között, hogy míg a polipoknak csak nyolc lába van, addig a kalmároknak tíz, melyek közül nyolc egyforma, kettő viszont jóval hosszabb, a végén lándzsaszerűen kiszélesedő tapogatóláb. Továbbá a kalmárok teste kúpszerűen kihegyesedő, és úszólebenyeket visel, míg a polipoké kerekded, legömbölyített, úszólebenyek nélküli. Bár az előbb emlegetett példányok is nagyok, az első igazán krákkhoz illő méretű óriáskalmárt 1933-ban találták meg a kelet-kanadai Új-Fundland Flowers Cove városa mellett. Ez az állat (karjaival együtt) 22 méter hosszú volt. Valószínűsíthetjük azonban, hogy ennél nagyobb példányok is léteznek.

Az óriáskalmárok gyakran vívnak küzdelmeket a rájuk vadászó, akár 20 méteresre is megnövő ámbráscetekkel. A tapadókorongok nyomai gyakran egy életen át megmaradnak a hatalmas tengeri emlősök bőrén. Ezek a hegek olykor 20 cm-nél is nagyobb átmérőjűek, márpedig az eddig felfedezett 20-22 méteres példányok tapadókorongjainak átmérője mindössze 12-15 cm. Nem véletlen tehát, a zoológusok azzal számolnak, hogy 30 métert meghaladó hosszúságú példányok is rejtőznek az óceán mélyén.

Szabó Gábor SchP — kalazántiner

Idézetek öszre

Szédültem, hiányoztál,

és mire kiértem az udvarra, arra gondoltam, hogy ez az egész: én, a fák, ez a kert, ez a szombat, minden, ez valószínűleg nincs, nem is volt soha, nem lesz, hogy engem csak te képzelsz, erre gondoltam, és jó volt.

(Simon Márton)

„UTAZNI JÓ, UTAZNI JOBB, UTAZNI A LEGJOBB!”

Macedónia

Az egész azzal kezdődött, hogy a „Nagyfőnök” elküldött, nem utaznék-e el Macedóniába. Alapvetően nehezen mozdulok ki a szobámból, mégis így mondtam.

Ferkóval május 20-án, munka után beültünk a tűzpiros Golfba, s nekivágtunk. Persze nem a legrövidebb úton, mert az unalmas, s egyébként is jártunk már a Szabadka-Belgrád-Szkopje autópályán. Ezért Románián keresztül jutottunk el Szerbiába. Első állomásunk a *Verseci-hegység*, ez az alacsony röghegység volt, mely a Bánáti-hegyvidék része. Egyesek szerint a Kárpátok záró tagja, mások szerint önálló egység.

Újból rövidítünk, így földút-

on zötykölődünk, kisebb-nagyobb tócsákat kerülgetünk, s amikor kijutunk a zárt erdőből, egy magyar nyelvű településtábla áll az út szélén: *Fejértelep*. Egy eldugott dél-bánáti magyar faluba érkezünk. Mégsem veszünk el annyira.

Este megálltunk egy forgalmas pihenőhelyen, a frissen sültött cseveg mellé finom szerb sört, Jelenpívót ittunk, majd az autóban aludtunk. Kicsit kényelmetlen, de költségtakarékos és vagány megoldás.

Másnap reggel még autóztunk egy keveset, s végre átjutottunk Szerbiából Macedóniába. Újabb óra, s elértük a Vardar folyó két oldalára települt macedón fővárost, *Szkopjét*. A városban óriási építkezések folynak: mintha a mi megálmodott múzeumnegyedünk ott épülne. A belváros két részét a 15. századi Kamen Most, a Kő híd köti össze. Az északi oldalon végigjártuk a bazárt, gyönyörű szőnyegeket, a régiségek közt pedig sok kis alumínium Lenint és Titót találtunk. Vettem egy kis macedón zászlót, mert zászlót mindenütt venni kell. A déli oldalon végigsétáltunk a szkopjei Váci utcán, s beültünk egy kávéra. Csak-hogy kiderült, hogy nem jó a termináljuk, nem tudunk kártyával fizetni, helyi lóvét pedig még nem váltottunk. A kávé már megittuk. „*Nem számít – mondja a pultos srác –, a vendégeim voltak!*” Végül euróban fizettünk, de jólesett a kedvessége – meg persze a zamatos kávé. A sétáló utcán van egy új épület, a Teréz Anya Emlékház. Az első szinten bemutatják a Szkopjében, albán katolikus családban született, azóta boldoggá avatott Teréz Anya életútját, az emeleten pedig kis kápolnát rendeztek be a tiszteletére. Bár a macedón lakosság nagyobbik része ortodox, kisebbik része mohamedán vallású, mégis nagyon büszkéek az ő Majka Terezájukra. (Néha oly távolinak érzem a szenteket, de hozzám Teréz Anya mégis nagyon közel áll: tudok hozzá fohászolni.) Újból sétálunk. Végigjárjuk a belvárosi utcákat, végignézzük azt a rengeteg új szobrot, amit mostanában szinte minden nagyobb városban kötelező felállítani, legyen az bika, utcai vidám cipőpucoló, shoppingolásból hazafelé tartó, csevegő lányok, utcai zenész és bohóc vagy a miniszoknyás, napszemüveges

csinos nőci. Persze az igazán legnagyobb szobrok Nagy Sándort ábrázolják. Ő az igaziős. Vagy nem. Vitatkozzanak ezen a kérdésen görögök és macedónok! Úgyis sokat vitáznak: joga van-e Macedóniának a Macedónia névhez, milyen lehet vagy nem lehet a macedón nemzeti zászló, joga van-e saját nemzeti hősnak tekinteni Macedóniának Nagy Sándort? És hát amikor a fényképet készítem a Macedónia tér közepén magasodó lovas Nagy Sándor-szoborról, a háttérben feltűnik a helyi sör reklámja. Ezzel zárjuk a fővárosi sétánkat: a nagy melegben megpihenünk, s kiszáradt sejtjeinket egy korsó Szkopszko sörral telítjük.

Szkopjéból nyugatra tartunk, *Tetovóba*. Ez a főként albánok által lakott város egy szűk óra alatt érhető el Szkopjéből. A távolban a Šar-hegység és a Korab-hegység havas csúcsai integetnek felénk. Májusra már elolvadt róluk a hó, de néhány napja itt járt lveit, egy mediterrán eredetű durva ciklon. lveit Magyarországra is hideget és csapadékmáximumokat hozott, a Balkánon sok helyen árvizeket, ezekben a hegységekben pedig újabb hóleplet. Na de miért megyünk Tetovóba? Mert van itt egy 15. századi gyönyörű dzsámi. Az egyik útikönyv azt írja róla, hogy a Balkán legszebb iszlám épülete. Hát ezt látni kell! A mecset végébe beülök. Csendben ücsörgök, nézem az imádkozókat, az éppen társalgókat, mondok néhány fohászt az én Istenemnek, s közben ámulok a nagyon gazdag, finom festésű belső díszítéssel. Igazi kis ékszerdoboz. Tetszett.

Végül macedóniai utazásunk utolsó állomásához, az Ohridi-tó partján fekvő, világörökség részévé nyilvánított *Ohridba* érkezünk. Ez már turistásabb hely. Végigjárjuk a fontosabb ortodox templomokat, sétá-

lunk a város főutcáján, hallgatjuk egy nagy rózsaszín szemüveget viselő idős bácsi tangóharmonikáját, majd áztatjuk a lábunkat Európa

legrégebben keletkezett, öt millió éves tavában.

Elhagyjuk a várost, a tavat délről kerüljük, s az albán határhoz érünk. De ez már egy másik ország, másik történet... A tó partján haladva még elhatározom, hogy újból megnézem az *Eső előtt* című macedón filmet, ami a macedónok és az albánok évszázados konfliktusának egy szeletét mutatja be gyönyörű arccal, háttérképekkel és Anastasia zenéjével.

Tőzsér Pál SchP

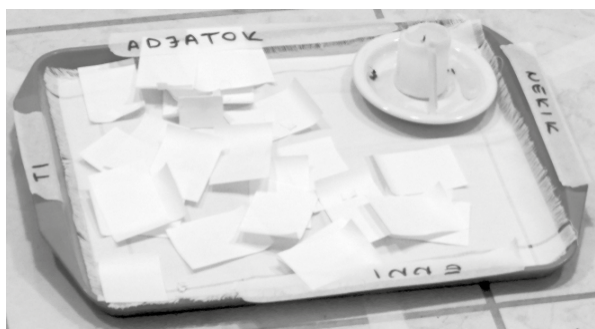
Idézetek őszre

He.
(Bobafett)

Évkezdés a Mátrában

Augusztus 20. után felgyorsul az idő, már a tanévkezdés gondolata fészkel be magát a diákok és a tanárok tudatába. A tanárok azért hamarabb kezdik az új tanévet néhány nappal. A piarista gimnázium tanárai augusztus 24-én, vasárnap találkoztak először. Közös szentmisével indult a délelőtt, majd egy nyitóértekezlet következett, ahol találkozhattunk az új kollégákkal, és mindenki beszámolhatott néhány mondatban a jelentősebb nyári eseményekről, élményekről.

A tervezett időponthoz képest egy picit csúszva indultunk el a tanári lelkigyakorlatra, amely már harmadik éve kialakult hagyománnyá nőtte ki magát. Az idei évben egy csodálatos helyen, a Mátra hegységben található Mátraszentimre-Bagolyirtáson került sor erre. Az odaútat busszal tettük meg, több pihenő beiktatásával több mint öt órát utaztunk. A busz kényelmesnek tűnt eleinte, később ez az illúzió szertefoszlott, és az idő múlásával romlott a helyzet, végül alig vár-

tuk, hogy odaérjünk. A végcél azonban feledtette az út fáradalmait, hiszen gyönyörű helyre értünk. A szállás egy katolikus szállóban volt, ahol kialakítottak egy kápolnát, így a programok nagy része ott zajlott. A lelkigyakorlat fő koordinátora, atyamestere Keserű György házfőnök atya volt. Közös beszélgetések, evangéliumolvasás, imádkozások, kiscsoportos foglalkozások, egyéni elmélyülés segítette a lelki ráhangolódást az új tanév kezdetére. Esténként filmet lehetett nézni, vagy esti túrán részt venni. Ki-ki ízlésének megfelelő választott. Reggelente a frissebbek különleges mozgásművészettel hódolhattak az egészséges életmódnak.

A háromnapos lelkigyakorlat során sokat lehetett töltekezni lelkileg és fizikailag is, valamint az évkezdéshez egy finom átmenetet képezett a nyárból a Veni Sancte felé. A legnagyobb, hogy együtt lehettünk tanárok, egy közösségként kezdhettük az új tanévet az idén is. Köszönet érte a szervezőknek!

B. Kovács István
tanár úr

KÖNNYEDSÉG

Egy embernek, aki tétovázott elkezdni a lelki életet a lemondásoktól és az erőfeszítésektől való félelme miatt, azt mondta a Mester:

— Mennyi erőfeszítésbe és önmegtagadásba kerül kinyitni a szemet és látni?

Anthony de Mello

Szeretetláng

Szeretetláng néven terjedt el az a lelkeségi mozgalom, mely *Kindelmann Károlyné Erzsébet*, világban élő, harmadrendi karmelita édesanya 1961 és 1983 között a lelki naplójában lejegyzett magánkinyilatkoztatásai nyomán vált ismertté az egész világon.

Augusztus 30-án, szombaton került megrendezésre a Mária-tisztelet első országos találkozója, a *Szeretetláng fesztivál* a máriaremetei kegytemplom parkjában.

A Szűzanyáról és a fesztiválról kérdeztük *Dr. Janes Zoltán* bordányi és zákányszéki plébánost.

— **A Szűzanya milyen szerepet tölt be az ön életében?**

— A Mária-tisztelet gyerekkoromtól kezdve nagyon fontos volt számomra. Szülőfalumban, Kunszentmártonon egy karmelita kolostor volt, ahová gyermekkoromtól jártam ministrálni. A karmelita rendnek egy különös sajátossága, hogy a Mária-tiszteletet próbálja előmozdítani. Emlékszem, hogy egy nagyon-nagyon szép Mária-szobor volt a karmelita kolostor kápolnájában. Nagyon-nagyon mély nyomot hagyott a lelkemben akár ez a szobor, akár az a lelkület, amit a karmelita rend próbált képviselni. Emiatt különösképpen is égi Édesanyámnak tisztelem és tartom Szűz Máriát. A földi édesanya mellett jó tudni azt, hogy van, aki még odaátról is aggódik értem, és segít szeretetével.

— **Melyik előadás tetszett önnek a legjobban, és miért?**

— Nagyon-nagyon sok szép program volt, szívesen emlékszem mindegyikre. Különösen, azt hiszem, Bőjte Csaba atyának a tanúságtétele volt olyan magával ragadó, mert mindig szeretem, amikor valaki nemcsak úgy beszél, mint egy pap, meg ahogy „azt kell”, hanem úgy is, mint egy ember, sőt, nem túlzás, úgy is beszélt, mint egy apa. Hiszen megtapasztalja ezt a számtalan segítőtjével és gyerekeivel. Úgyhogy talán az volt a legéletszagúbb program az egész rendezvénysorozaton. Aztán természetesen szép volt a szentmise, mert ott az egység és az imádság remekül ötvöződött.

— **Melyek azok a pillanatok, amelyek igazán megérintették önt, és amelyekre szívesen gondol vissza?**

— Ami igazán megérintett, azok a találkozások. Megdöbbenő volt számomra, hogy az ország különféle csücskeiből jöttek emberek, ahogy mi is Bordányból. Hogy a Szűzanya mennyire egységet tud teremteni, mennyire maga köré tudja gyűjteni a gyermekeit! Az előző egyházközségeim hiveivel is ott volt szerencsém összefutni. Ez a véletlenszerű vagy gondviselészerű találkozás, ami igazán megható volt számomra.

Első üzenetében így szólt a Szűzanya Erzsébet asszonyhoz: „Szent István király nekem ajánlotta országodat, és én ígérettemmel biztosítottam, hogy szívemen viselem az ő és a magyar szentek kérését. Egy új eszközt szeretnék a kezetekbe adni. Nagyon kérlek benneteket, fogadjátok megértéssel, mert Szívem bánkódva néz országomra. Leányom, vedd e Lángot, melyet neked nyújtok először. Ez Szívem Szeretetlángja. Gyűjtsd meg vele a tiédet, és add tovább.” (1962. ápr. 13.)

Később azt is hozzáfűzte a Szűzanya, hogy hazánkból kiindulva akarja Szeplőtelen Szívének Szeretetlángját az egész világon elterjeszteni, minden népre és nemzetre kiárasztani.

Az interjút készítette: Tapodi Krisztián és Tóth Zsanett 10. b

Idézetek öszre

Mert nagyobb dolog annál, hogy odadobod magad, csak egyvalami lehet:
úgy csinálni végig, hogy soha ne tudja meg az, akiért teszed.
(Hiperkarma)

Kék madár

A *kék madár* Maurice Maeterlinck híres meséje, amely a boldogság kereséséről szól. (Utána lehet nézni, az iskolai könyvtárban is megtalálható.) Innen átvéve számtalan helyen előfordul a kék madár, főleg a segítséget nyújtó szervezetek címereiben. Én tizenévesen találkoztam vele először, a Bravo magazin hasábjain, ahol az egyik rovat ezt a címet viselte. Tinédzser lányok és fiúk írtak érzékeny témáikról levelet tabuk nélkül, és egy józan, együttérző szakembertől (Szentmihályi Károly, aki egyébként azóta is praktizál) kaptak választ. Ez a rovat óriási népszerűséget hozott az újságnak, sokan csak emiatt vették meg a lapot. Most, hogy iskolánkban a mentálhigiénés szoba (sajnos) megüresedett, eszembe jutott ez a rovat, és gondoltam, írok két fiktív levelet pontosan abban a stílusban, ahogy azt annak idején a Kék Madárban olvastam.

Keserű György SchP

Kedves Kék Madár!

Én egy tizenöt éves lány vagyok. És nem tudok magammal mit kezdeni. Annyi minden kavargok bennem. Húz lefelé a csüggedés. Van, hogy hazaérek, bedobok néhány csokit, de aztán újra szétszóródom, és semmihez sincs kedvem. Tele vagyok rossz érzésekkel. Tegnap például hullafáradtan érkeztem haza a suliból, és épp ott volt nálunk az ikertestvérem osztálytársa, aki tavaly még nekem is osztálytársam volt, és ő kedvesen üdvözölt, én meg állítólag olyat mondtam neki, hogy egyből kiment a szobából. És már arra sem emlékszem, hogy mit mondtam neki, annyira le voltam zsibbadva. De mintha folyton ez történe, hogy megsértek valakit. Ennyire önző lennék? Ilyen kibírhatatlan, hogy nem viselnek el maguk mellett az emberek? Azt mondják, ha valami nem úgy történik, ahogy én akarom, egyből üvöltözni kezdek. Pedig ez nem így van. Sőt, én sokkal többet elviselek tőlük. Néha azon csodálkozom, hogy bírok ki ennyit. Akkor most kinek van igaza? De ha én tényleg ilyen vagyok, hogy a jót csak megjátszom, és valójában egy önző zsarnok vagyok, akkor én nem akarok tovább élni. Mert így minek...

Kedves Kérdező!

Ahogy a leveled alapján elképzeltek, egy aktív, társaságkedvelő fiatal hölgyet látok, aki mer kapcsolódni, élni, őszintének lenni. Aki nem alakoskodik, az bizony látható lesz. Kibontakoznak az értékei, de megjelennek az árnyékai is. Sokan szeretjük rejtegetni a rossz oldalunkat. Úgy teszünk, mintha mi teljesen szociálisak lennénk: figyelmesek, úriemberek; belül mégis önzők és durvák vagyunk, sőt, elítéljük azokat, akikből felszínre tör a rosszabbik énjük.

Milyen jó lett volna, hogyha a volt osztálytársad anélkül jelez vissza, hogy nem sértődik meg! De sajnos érzékenyen reagált, mert a legtöbben ilyenek vagyunk. Érzékenyek, akiknek elég egy szó, hogy belobbanjon valami régi történet, amiről neked fogalmad sincs, így nem is csak a te felelősséged ez a történet. Tekints rá tisztelettel, de közben magadat se ítéld el!

Azt is írtad, hogy sokat túrsz el másoktól, hogy sokszor te vagy a türelmes. Látszik, hogy nagyon igyekszel, és ezzel is sokan vagyunk így, hogy a gondolatainkkal és az akaratunkkal irányítjuk a testünket, ami hús és vér, és ösztön, és akármennyire is próbáljuk, mindig van egy kis „visszajáró”, ott marad egy kis rozsdá, ami szintén te vagy. Miért kellenet ez letagadni, utálni, vagy úgy tenni, mintha ott se lenne?

De te azért dönts mindig a jó oldalad mellett! Ne tegyél rá még egy lapáttal, ha megsértődnek, csak azért, hogy „igazuk” legyen. Hiszen neked is szükség van a szeretetükre.

Őszinte tisztelettel:

Kék Madár

Kedves Kék Madár!

Én egy tizenöt éves srác vagyok, és az a problémám, hogy nagyon gyengének érzem magam. Más osztálytársam sokkal fejlettebb, sokkal izmosabb, jobb adottságokkal. Nekem esélyem sincs versenyezni velük, mert én meg ilyen fejletlen vagyok, és így nem is érzem férfinak magam. Nem tudom, mit tegyek. Hogyan törhetnék ki a gyengeségből?

Kedves Kérdező!

Talán nem is az a baj, hogy túl kevés az erő, hanem hogy túl sok a gyengeség. Te hova helyezed a hangsúlyt? Észreveszed azt is, ami megvan benned? Tudsz örülni annak, ami éppen fejlődik benned?

Írod, hogy mennyire elmaradsz „a” férfiaságtól, pontosabban egyfajta férfideáltól. Hiszen a férfiaságnak a testi erőn kívül még sok más tartalma is van, pl. a bajtársiasság, a pontosság, a mértékletesség, a humor stb. De vegyük akkor most a testi erőt, az izmos-ságot!

Vannak olyan fitnessszalonok, ahol meg sem kell mozdulni ahhoz, hogy izmos legyél. Mindent megcsinál helyetted egy spéci öv, ami stimulálja az izmok összehúzódását. Hát nem olyan ez, mintha egy jelmezt öltenél magadra? Mennyi csodaszer van, ravasz táplálékkiegészítők, egy egész iparág nőtt már ki ebből. Egy biztos: alázatra szükség van. Mert aki csak önmagát tolja, az egyrészt sosem lesz boldog, másrészt úgymint bele fog ütközni egy nála nagyobb erőbe, ami lehet, hogy csak egy nátha, de őt ledönti, téged meg nem... Na, ki is az erősebb?

Természetesen fogsz fejlődni, ez nem kérdés. És az is vállalható, ha neked nem olyan nagy a mozgásigényed. Add meg a testednek a tiszteletet, főleg, hogy még fejlődik. Add meg neki azt a mozgást, ami jár neki, és ha még külön fejlődni is szeretnél, akkor ajánlom a *Fegyencedzés* című könyvet, ami nagyon jól helyre teszi a kinézettel kapcsolatos gondolataidat, és az erőre koncentrálni.

A versenytársat megbecsüljük, mert küzd. Vesztésnek csak az számít, aki meg se próbálja. Veled azonban nem így lesz, mert te elindulsz, kitartó leszel, és a végén mégiscsak eléred azt az igényes célt, ami a csúcsmódból kihozható.

Őszinte tisztelettel:

Kék Madár

Idézetek őszre

*Karodra írták, hogy „Bűn az élet”,
Nevettél rajta, s a bővöd égett.
(Hobo Blues Band)*

ÖREGDIÁK – NEM VÉN DIÁK: TÓTH KÁROLY

A hamuban sült pogácsától a kolesz menzájáig

Tanár úr, mi indította arra, hogy a piarista gimnáziumba iratkozzon?

A történet közel harminc évvel ezelőtt kezdődött. A 80-as évek végén Csongrád megye kicsiny településén, Forráskúton élt egy özvegyasszony, aki egyedül nevelte négy gyermekét a templom melletti Harangozó-házban. Az akkori (és egyben a jelenlegi) plébános megfűzte az özvegyasszonyt és a legkisebb fiát, aki nagyon sokat szorgoskodott a templom körül, ministrált, felolvasott, hogy az általános iskola befejezése után a kecskeméti Piarista Gimnáziumba felvételizzen, hiszen ő is ott érettségizett. A legkisebb fiú így elindult az ismeretlenbe szerencsét próbálni, megírta a felvételit, karácsonyi ajándékként a postás meghozta, hogy a háromszoros túljelentkezés ellenére felvették, és így elkezdett készülni a konviktusba való bevonulásra. Ekkor édesanyja elkészítette a hamuban sült pogácsát, tarisznyába helyezte, s bánatosan, de egyben örömmel a szívében útra bocsájtotta fiát...

Milyen volt a nyolcvanas évek végének kecskeméti piarista iskolája?

1987-ben, amikor elkezdtem a Piárba járni, számomra két fontos tényező volt. Az első, hogy még a rendszerváltás előtt voltunk. Így nagyon emlékszem rá, hogy az első osztályfőnöki órák valamelyikén említette Sárközi Sándor osztályfőnökünk: „Fiúk, vigyázzatok, mit beszéltek, mert a falnak is füle van!” A rendszerváltozás rányomta bélyegét a négy évre: az első két évben még megünnepeltük a fegyveres erők napját, és

szólószüretelésre is ki kellett mennünk. Az orosz nyelvet első idegen nyelvként kötelező volt felvennünk, mely órákon megismerkedtünk az Ivan Gyenyiszovics egy napjával Balázs Gergely atya felolvasásában.

S jött a rendszerváltás: pártok özöne, a Magyar Köztársaság kikiáltása, Antall-kormány, taxisblokádnak...

Egyre többet beszéltek az iskolánkban is az elmúlt eseményekről, egyházüldözésről, s börtönben járt szerzetesek beszámolóit hallgathattuk (Lénárd Ödön). Eközben az érettségire is készültünk. A rendszerváltás zűrösségét mutatta, hogy történelemből csak a II. világháborúig bezárólag voltak tételeink, hiszen még nem volt meg az '56-os események hivatalos tanítási útmutatója.

A másik fontos tényező, hogy a négy év alatt tanáraink többsége piarista szerzetes volt (öt fő volt világi tanár), a hatnapos munkarend folyamán és kollégistaként szinte a szerzetesek között éltünk. A piarista atyák között lakva, az ő életüket látva a négy év alatt nem ábrándultam ki a hitből, sőt...

Voltak-e olyan meghatározó tanáregyeniségek, akik példaként állnak mai pedagógiai munkájában?

Mind a szerzetesek, mind a világi tanáraink között vannak pél-

daképeim. A matektanárom által „belénk vert” definíciók a mai napig fülemben csengnek, és a fiatalabb korosztálynak azok alkalmazásában még segítséget is tudok nyújtani. Az osztályfőnököm, aki a későbbiek folyamán is lelkipáterem volt, a magyar irodalom szépségeit nagyon jól bemutatta nekünk. Az otthoni templom körüli élet és a hittanórák megfelelő alapot nyújtottak *Lupus* atyánk hittanóráihoz is, és ha akkor lehetett volna hittanból érettségizni, biztos az lett volna az ötödik, választható tárgyam. *Magó* tanár úr testnevelésőrái a kedvenceim közé tartoztak.

Miért éppen a hittant és a testnevelést választotta szakjának?

A gimnáziumi évek alatt még nem alakult ki bennem konkrétan, hogy mi is szeretnék lenni. Szerzetes, mezőgazdász, autószerelő... Így érettségi után elkezdtem Szegeden egy autószerelői technikumot végezni (gyerekkori álmom), s egyúttal beköltöztem az akkor nyílt Lechner téri piarista szakkollégiumba, ahol a volt osztályfőnököm lett az igazgató. A körülöttem lévő emberek hatása és a gépek szerelése iránti ellenérzet rávezetett, hogy nem jó helyen végzem tanulmányaimat. Valamilyen segítő foglalkozás felé akartam haladni, illetve a tanárság is szóba kerülhetett már. 1993 februárjában a felsőoktatási tájékoztatót bújva tárult elém a katolikus hittanár – testnevelés szakpárosítás, melyet a JGYTF-en indítottak. Ez volt az első meghirdetés ezzel a szakpárosítással, és csak a következő évben indult meg, utána már nem.

A történetem további része már ismert, hiszen itt vagyok testnevelő tanárként. Igaz, ide kerülésem előtt 1996 és 2011 között kisebb megszakítással a bordányi plébánián éltem feleségemmel és két gyermekemmel együtt, ahol főállású hitoktató és lelkipásztori kisegítő voltam. A testnevelés tanításával négy évvel ezelőtt kezdtem foglalkozni, s a kollégiumi nevelőtanárságom is akkor kezdődött. Bordányból pont egy éve költöztünk el, s most már dorozsmai lakosok vagyunk.

Immár második éve tanár úr a kollégium vezetője. Milyen örömmel és kihívásokkal jár ez a feladat?

A kollégium! Volt „bentlakóként” jól ismerem a kollégiumi létet. A saját, megélt tapasztalatom azért más volt, mint a jelenlegi élet a kollégium-

ban. A hatnapos tanítás miatt csak kéthavonta mehettünk haza, így a hétvégéket is a Piárban töltöttük. Az osztály kétharmada koleszos volt, vagyis a hétvégi bentmaradások is nagyban hozzásegítettek bennünket, hogy jobban összeforjjon a társaság. Az első év a kollégiumi lét megszokásának és az otthontól való elszakadásnak az időszakaként telt. A harmadik évtől kezdve már szinte hazajártam Kecskemétre, hiszen a barátok ott voltak, s a város is egyre otthonosabbá vált számomra.

PIARISTA ISKOLA: Kecskemét

ÉRETTSÉGI ÉVE: 1991

KEDVENC IDÉZET: „Akik az Úrban bíznak, új erőre kapnak, szárnyra kelnek, mint a sasok, futnak és nem lankadnak el, járnak és nem fáradnak el.” (Izaiás 40, 31)

KEDVENC KÖNYV: J. R. R. Tolkien: *A gyűrűk ura*

KEDVENC FILM: *Good Will Hunting*

KEDVENC ZENE: Ákos

Idézetek öszre

Barátaim, ha rövid a papír
az ember akkor apró verset ír;
higgyétek el, a rövid is elég,
meghalok, s úgyis minden töredék.
(Radnóti Miklós)

Az itteni „lakóknak” is jó lenne, ha megélhetnék azokat a közösségi tapasztalatokat, amelyet mi is, de a hétfégi hazautazások kevésbé teszik ezt lehetővé. A kollégium nem egy szükséges rossz, ahol csak az állandó ellenőrzés és a szabályok betartatása történik, hanem egy élettér, otthon, közösségi lét színtere. A kollégiumi lét az önállóságra nevelés egyik eszköze, ahol meg kell tanulni jól beosztani a szabadidőt és a tanulásra szánt időt is, ki kell alakítani a társakkal való jó együttműködést és a közös helyiségek megfelelő használatát. A közösségnek ereje van, és segít, ha az én hozzáállásom is megfelelő, s jól akarom ott érezni magam.

Kollégiumi vezetőként igazi örömmel abban van, ha azt látom, hogy a lakók az adott játékszabályokon belül jól érzik magukat, s otthonuknak tekintik a rendház alatti lakrészt. Az egyéni beszélgetések is sokat jelentenek a számomra. A tanórák keretein belül nem lehet úgy megismerni a tanulókat, mint a kollégiumban!

A legnehezebb kihívás a fegyelmi ügyek végigvitele, amikor azzal szembesülök, hogy az egyén „csak” kényszerűségből lakik nálunk, és azért tesz meg mindent, hogy ócsárolja a koloszt, s állandóan a lázadásának adjon színteret. Jelenlegi, folyamatban lévő új kihívás: a csak fiúkollégiumot úgy átszervezni, hogy a lányok is otthonra találjanak. Azt látom, hogy a lányok a kollégiumi élet megújulásának fontos résztvevőivé váltak.

SZEPIPRESS

Oltások

Szeretettel üdvözöllek benneteket az új Stanévben! Gyorsan elröpült a nyár...

Az újak kedvéért megemlítem, hogy az orvosi rendelés úgy, mint eddig, szerdán délelőttönként van, a védőnőt kedden és szerdán is megtaláljátok a rendelőben. Mivel az egészség testi, lelki és szociális jóllét, minden problémával kereshettek bennünket, ami az egészségetek útjában áll.

Menetrend szerint a szokásos szűrővizsgálatokon kívül kétféle védőoltást kapnak a hetedikesek. Kötelező védőoltás a fertőző májgyulladás ellen védő *Engerix-B*, aminek az első részoltását már meg is kaptátok. A második oltás tavasszal lesz. Ezt csak a hetedikese kislányok kapják, nem kötelező, mégis jó lenne, ha senki sem maradna ki belőle a célcsoportból. Csak akkor adjuk, ha a szülők kérik. Ez a humán papillomavírus (HPV) ellen biztosít immunitást. Pontosan azokkal a törzsekkel szemben véd, melyek a méhnyakrák kialakulásáért felelőssé tehetőek. Vagyis bár nem kötelező, de ajánlott védőoltás. Személy szerint örülök, hogy az általam ellátott gyerekek úgy indulnak neki az életnek, hogy a HPV legveszélyesebb fajtáival szemben védettek (...és az se mindegy, hogy mindezért mostantól nem kell borsos árat fizetni!).

A védőoltásokkal kapcsolatban érdemes az alapismeretekből kiemelni néhány dolgot. Az emberek már az ókorban felfigyeltek arra, hogy bizonyos betegségeket nem lehet elkapni kétszer. Nem tudták, miért, de észrevették. Az első, klasszikus értelemben vett védőoltást *Jenner* adta be 1796-ban, a halálos fekete himlő ellen tett védetté egy nyolcéves kisfiút tehénhimlős váladékkal. Ezt követően azért még hosszú időnek kellett eltelni, mire kidolgozták és elterjedtek a különböző betegségek elleni védőoltások. (Napjainkban is lázasan keresik az ebola-vírusfertőzés elleni védőoltást).

Érdekes az is, hogy mit adunk be akkor, amikor immunizáljuk (védetté tesszük) a szervezetet. Az oltóanyag tartalmazhat legyengített kórokozót (ilyen pl. a BCG oltás, ami a tbc megelőzésére szolgál), de kiválthatja a védettséget a kórokozó inaktívált, előlt formában is (szamárköhögés, tetanusz). Máskor csak a kórokozó egyes részeit (partikulumokat) adjuk be, melyekkel ugyanúgy ki tudjuk váltani az immunitást, de betegséget ezek az oltások még enyhé formában sem okoznak (pl. a májgyulladás elleni Engerix-B).

Ki ne ismerné *Móra Ferenc* torokszorító elbeszélését a körtemuzsikáról? Marikát

elvitte a kisgyermekek rettegett betegsége, a torokgyík. Kár, hogy abban az időben még nem volt di-per-te védőoltás...

Az idén is várom érdeklődésüket:

dr. Dénes Ilona

ilonadenes@hotmail.com

Körtemuzsika

A körtemuzsika – az okarina egy fajtája – egy agyagból égetett vagy körtefából készített, tojásdad, körte alakú, 2-6 lyukú hangszer, amelyet cserépsípnak vagy kakasnak, bikának is neveznek, aszerint hogy mit ábrázol. Keleti eredetű, ősi magyar hangszer, aminek legkorábbi magyarországi lelete egy 9-10. századi körte alakú, emberfejet formázó cserépsíp, amely a Tata melletti Cseke-tó környékéről került elő. A körtemuzsika hangja a szálló lelket jelképezi. A régi magyar hagyomány szerint, ha hosszan fújják, akkor meggyógyul tőle a beteg. A magyar táltosok körtemuzsikával „varázsolták” egészségesekké a betegeket.

Wikipédia

Belefújtam a muzsikába: hát olyan szépen szólt, hogy örömben tátva maradt a szám. Nem tudtam, ma sem tudom, mit csinálhatott a sípjával az az ezermester tót, de egészen úgy tilliózott, mint a sárgarigó.

— Csak aztán mindig ilyen szépen szóljon! — táto-gatta utánam a tót bácsi a harcsaszáját.

De bizony szólt ez még szebben is, mert mire hazértem, akkorra minden fortélyát kitanultam a körte-muzsikának. Ha csak a számhoz érintettem, halkán kacagott, mint a vadgalamb; ha rövideket fújtam bele, csattogott, mint a fülemüle; tudtam vele süvöltöni, mint a pirók, csikorgatni, mint a csíz.

Móra Ferenc

Idézetek őszre

Móricz. Borús ég. Ködpamacs.

Villamos csöng. Ásít a Match.

Délibáb, csalfa látomás:

egy munkás métróárkot ás?

(Závada Péter)

Egy év Amerika –

Sárga iskolabusz, farmerprobléma, birkózás, farmok...

Fekete Gergely vagyok, tavaly érettségiztem... volna, de egy kis „zavar” került a rendszerbe, így most a 12. a osztály lelkes tanulója vagyok.

Mi is volt ez a „zavar”? Tizedikes koromban hallottam egy külföldi tanulmányi lehetőségéről (Global Outreach) az Egyesült Államokban. Sajnos akkor nem jelentkeztem, de amikor megtudtam, hogy a program évi nyári tábora pont Szegeden van, kapva a lehetőségen, elmentem szétnézni. Majd az első GO-s élmény után, mint egy láncreakció, következett minden. Egy több mint harminc oldalas pályázat beadása és egy személyes interjú után egy hónapra megjött az e-mail, hogy felvettek. Rá pár hónapra Szlovákiában találtam magam, ahol egy táborban készítettek fel a nagy kalandra, majd augusztus 3-án már úton voltam Amerika felé.

Chicagóban a repülőtér elhagyása után egy sárga iskolabuszsal elvittek minket Wisconsinba, ahol ideiglenes családokhoz kerültünk, majd egy nap pihenés után pár napos orientáció következett, melynek végén a vendéglátó (host-)családok elvittek minket haza. Megkezdődött az amerikai élet két macska, egy kutya, na meg persze a hostszüleim társaságában. Nagyon jól kijöttünk egymással (leszámítva a macskákat), és rengeteget neveltünk.

Általánosságban, az amerikaiak olyanok, mint akármelyik európai, de nagyon sokat tudnak beszélni, és nagyon közvetlenek. Az első boltba menetelkor nagyon meglepett, hogy a pénztáros megkérdezi, hogy hogy vagyok, meg hogy milyen a napom. Később rájöttem, hogy ez egyfajta köszönésnek fogható fel.

Az első két hetem nagyon lazán telt. Nagyon sokat aludtam, első pár nap még az időeltolódás, majd leginkább a folyamatos angol beszéd volt kimerítő. Már augusztusban elkezdődött a sulis, és már az eligazítás napján leszidtak, hogy nem megfelelő az öltözetem (a farmernadrággal volt a baj), ugyanis ott sokkal szigorúbb szabályok vannak az öltözködést illetően.

Érdekes volt, hogy minden nap ugyanazok az óráim vannak, de nagyon örültem neki, hogy tömbösítettek, ami azt jelenti, hogy az első három óra másfél órás, majd a 4A és 4B órák 45 percesek. Az első félévben lazább tantárgyaim vol-

tak, de a második félévben már nagyrészt csak egyetemen (igen, olyat is lehetett választani).

A diákoknak a 12. évfolyam végéig adott számú kreditet kell elérni, és elvégezni a kötelező tantárgyakat ahhoz, hogy elballaghassanak. Alapjában véve az oktatási rendszer nem valami kemény. Nagyon minimális tanulással jó jegyeket lehetett szerezni, még az egyetemi tantárgyakon is, házi feladatból viszont rengeteg volt. Az oktatás szintjét leszámítva az iskolarendszer kiváló. Egy átlagos amerikai középiskolás reggel 8-tól este 6-7-ig suliban van, ugyanis rengeteg iskola utáni elfoglaltság van... az iskolában. Pl.: zene/musical és sport.

Amerikában a sport nem csak a diákok, de minden ember számára a vallással egylényegű. Bizonyítékként a vasárnapi miséket hoznám fel (fociszezon alatt), ahol a nemcsak a hívek, de még a pap is kedvec foci csapatuk, a *Green Bay Packers* zöld-arany színeiben feszített (oké, a pap nem csak a foci miatt).

A foci hamar nagyon fontos részévé vált a kinttartózkodásomnak, ugyanis iskolám csapatának (*Lourdes Academy Knights*) lelkes tagjává váltam. Sajnos a wisconsini sportszövetség szabálya miatt nem játszhattam „varsity” csapatban (versenyszint), de a gyakorlócsapatban (JV) rengeteg lehetőséghez jutottam. Hamar én lettem a kezdő rugójátékos, és sokat játszottam a védekező fal tagjaként. Néhányszor kipróbálhattam magam futóként is, ezáltal sikerült touchdownt is szereznem az extrapontok mellé. Fergeletes élmény volt!

A foci végeztével tőleire a birkózást választottam délutáni elfoglaltságom-

nak. Én egész életemben csak labdasportokat üztem – hát ez teljesen más volt. Minden nap iskola után másfél-két órás kőkemény munka várt, amit lelkesen csináltam. Sajnos itt a JV-meccsek hiánya miatt nem sok lehetőséghez jutottam, de az edzők nagyon örültek, hogy még ennek ellenére is ott voltam és csináltam.

A birkózás után volt több mint egy hónap a tavaszi sportok kezdetéig, szóval a délutánok kicsit unalmassá váltak, ami nem tartott sokáig, ugyanis megkértek, hogy basszusgitározak a sulis musicalében. Három hét volt az előadásig. Pár nap alatt sikerült leküzdeni a kotta-nem-olvasni-tudást, és két hét alatt begyakorolni mind a húsz számot, amiben benne voltam. Az előadás hatalmas siker volt. Sokan többször megnézték, annyira tetszett nekik.

Tavasszal atlétizáltam, azon belül is a sprint- és ugrócsapatban voltam. Az edzők becsempésztek egy varsity futamra, de pszt...!

Nagyon jó volt megtapasztalni a nagyobb amerikai ünnepeket. A sort a halloweennel kezdeném, ami nálam kimerült néhány sütőtök megcsonkításában, egy házibuliban és néhány ember megijesztésében.

Hálaadásakor a hostnagycsaládom összejött egy hatalmas

Idézetek össze

*Egy házam van, annak az Égbolt a teteje,
padló a féktelen Föld, falak nincsenek.
Apám a Nap, Hold Anyám, Csillagok a gyermekek,
határtalan horgolyák illatok a kertemet.*

(Akkezdet Phiai)

evésre. Kétnapos volt. Az ezt követő *Black Friday*, ami minden áruházban nevetségesen hatalmas leárazást jelent szinte minden termékre, kimaradt, csak a „romokat” láttam, amiket hátrahagytak a vásárlók.

A karácsony hasonlóan telt, mint a hálaadás. Érdekeség, hogy Amerikában az elhasznált csomagolóanyag mennyisége meghaladja a rengeteget.

Az évem során sok nagyszerű programon részt vettem. Januárban eljutottam Washington D.C.-be, a *March for Life* nevezetű eseményre, ami az egyik legnagyobb abortuszellenes tüntetés a világon.

Részt vettem egy lelki gyakorlaton, amit TEC-nek hívnak. Ott nagyon sok nagyszerű, velem egykorú fiatallal ismerkedhettem meg.

Év vége felé jött a bálsezon. Az én iskolám báljára egy TEC-en megismert lánnyal mentem, majd ő is elhívott engem az ő végzős báljára.

Amerikának ezer arca van. Wisconsinban láttam farmokat, de eljuthattam Kaliforniába is, ahol San Francisco környékén kirándultunk egy hétig, és a bálipartnerem családja elvitt Michiganbe, ahol Amerika természeti gyönyörűségeit csodálhattam meg.

A sok jó dolog mellett azért nehézségek is akadtak. Ilyen volt például a honvágy vagy a két kultúra közötti különbségekből fakadó nehézségek. Az angol nyelvvél való problémák eltörpültek ezek mellett.

Összegezve, életem egyik legértékesebb évének mondhatom az Amerikában eltöltöttet. Rengeteget fejlődtem lelkileg, világnézetemben és személyiségemben. Nagyon hálás vagyok mindenkinek, aki ezt lehetővé tette a számomra.

Szeretnék bátorítani mindenkit, aki picit is érzi magában a vágyat, hogy belevágjon egy ekkora kalandba.

Bármilyen kérdésetek van a témában, bátran forduljatok hozzám!

Fekete Gergely 12. a

Mezei futóink az izraeli vb-n

2014. március 30. és április 4. között került megrendezésre az iskolai mezei futó világbajnokság Izraelben (Emek Hama'ayanotban). Iskolánkat hat tanuló képviselte:

GELLÉN TAMÁS 11. B, KOPASZ BÁLINT 10.B, KOPASZ DONÁT 10.A, NÉMETH RICHÁRD 11.B ÉS SZASZKÓ DOMINIK 10. A.

A fiúk hajnalban indultak a repülőtérre autóval, és egész napos utazás (repülő, autóbussz) után este érkeztek Tibériásba, a Genezáreti-tó partján lévő városba, ahol a részt vevő csapatok szállása volt. Nagyon meleg és száraz időjárás fogadta a versenyzőket, ez által a verseny is sokkal nehezebbnek bizonyult. A második napon egy átmozgató edzést tartottak a verseny helyszínén, ahol a tereppel ismerkedett a csapat, este pedig ünnepélyes megnyitón vehettek részt. Másnap rendezték a versenyt. A mindenki számára teljesítendő táv 6 kilométer volt. A fiúk szerint nagyon megterhelő és nehéz volt a terep, amelyet a nagyon meleg és száraz időjárás is nehezített. Ez után a kimerítő nap után egy teljes szabadnapot kaptak arra, hogy felfedezzék Izrael szépségeit. A versenyen részt vevő sportolók, vezetők részére a házigazdák egész napos kirándulást szerveztek, így Názáretbe is eljutott a csapat. Az utolsó napon barátságos váltóversenyt szerveztek, ahol minden országból egy-egy fő vett részt egy csapatban, és a táv jóval kevesebb, 500 méter volt. Ugyanezen a napon este ünnepélyes záróünnepség keretében volt az eredményhirdetés Iskolánk csapata 10. helyezést ért el. Az utolsó nap már csak a hazautazással telt, és a fiúk kimerülten, de új élményekkel gazdagodva tértek vissza. Megkérdeztem, hogy számukra mi volt a legjobb élmény ebben az utazásban. Azt válaszolták, hogy nagyon jól összekovácsolta a csapatot ez a pár nap, ami remek hangulatban telt el. Nagyon hálásak a lehetőségért, a tapasztalatokért és a rengeteg emlékéért, amelyeket ott szereztek.

Tóth Zsófia 10. b

Nyári Eb-eredmények

Az elmúlt nyáron, amíg a diákok nagy része pihent, élsportolóink világversenyeken vettek részt. A korosztályos válogatottak tagjaként dobogós helyezéseket értek el Európa-bajnokságokon.

ANTAL TIBOR KENDE 12. B

4. helyezést ért el az ifjúsági sakk Európa-bajnokságon, 3. helyezést ért el az országos sakkbajnokságon. Kende október 18-30. között ifjúsági Európa-bajnokságon lesz Batumiban (Grúzia). Ezen kívül még két külföldi versenyt tervez januárra és februárra.

URBÁN EGON 12. B

Csapatával 2. helyezést ért el az ifjúsági U18-as kézilabda Európa-bajnokságon. Tapasztalatait a 11. oldalon található cikkben olvashatjuk.

Köpések aranyból

- Mi a hideg mérsékelt öv természetes növénytakarója?
- A hó.
- Milyen éghajlat van a Góriban?
- Szahara.
- A háziasítás első lépése valószínűleg a kutya volt... Miközben az emberi maradványokat ette, megszokta az emberek közelségét.
- A tenyésztett állatok leszármazottait már válogatták, hogy melyiket lehet jobban felhasználni. Nemcsak a húsvukat, hanem mindenüket megették (Pl: máj).
- Mi a kapcsolat az emberek és a majmok között?
- Közös istenen osztoznak.
- Hogyan alakult ki az ékírás?
- A képirás az idő múlásával érzékszertelen kis krikszkrakszokká alakult...
- Az Óbabiloni Birodalomban az istenek küldtek egy királyt, Hammurapit, aki rendbe tette a népet.
- Hammurapi egy despota, azaz a halál ura volt...
- 6. parancsolat: Ne garázdálkodj!
- Az árasztásos földművelés az elárasztott területeken lyukat ásnak, és abba rakják a terményt.

Tözsér Pál és Papp Attila tanár urak gyűjtése

Az oldalt szerkesztette és a lapok alján található idézeteket gyűjtötte: Fábrián Péter 12. a

	9	8		3	4		1	2
	2			9				
		4	8			6	9	
			2				3	
	8		7		6		5	
	1				8			
	4	1			3	8		
				6			2	
7	6		5	8		3	4	

A megoldásokat (az újságból kivágott lapon vagy fénymásolva) Fábrián Péter 12. a osztályos tanulónak adhatjátok oda.

ANYU, HOL TARTJUK A FAKANALAT?

Sütőtök krémleves. Nem bírod? Ne, hidd!
A szerencsió olyan régiókba emeli, amelyet még nem próbáltál!
Úgyhogy nosza, keresd csak meg azt a fakanalat!
30 dkg tisztított, magozott sütőtököt, 1 db krumplit, 1 fej vöröshagymát vágj kockára, és egy kis sóval tedd fel főni annyi vízben, amennyi ellepi. Ha puha, kicsit hagyd hűlni, és nyomd bele a botmixert, turmixold krémesre. 1 dl tejszínnel, frissen reszelt szerencsióval és sóval ízesítsd. Önts hozzá annyi húslevest, vagy vizet, hogy krémlevesnek megfelelő sűrűségű legyen, és forrald össze.
Kevéske olívaolajon pirított hántolt tökmaggal kínáld!

Nyami-nyam...

Idézetek ösze

Végül is hagytam némi nyomot
a világban, mondom,
mint a rüppek a kredencen,
ha felemelsz, alattam sincs por. (Petri György)

„Kincskereső” közösségformáló családbarát programok

BÁBKÉSZÍTŐ FOGLALKOZÁS

Kedves Barátunk!

Október 30-án 17.00 órai kezdettel
a Dugonics András Piarista Gimnáziumban, a PIKK Klubhelyiségben
(Szeged, Bálint Sándor u. 14.)

Aranyszőrű bárány.

— bábozás a Cserregő bábtársulással

Elkészítheted kedvenc bábot, mesélhetsz és játszatsz nekünk!
Ne felejtsd otthon a jókedved, minden egyebet biztosítunk!

A foglalkozást óvodásoknak, kisiskolásoknak és családoknak is ajánljuk.

A belépés ingyenes!

Támogatók:

Emberi Erőforrások Minisztériuma — Nemzeti Család- és Szociálpolitikai Intézet CSP-KÖZG-14

Mester Tanoda Alapítvány

Dugonics András Piarista Gimnázium

